

Նշան Պաղտասարեան

Յիշողութիւններ

A LIT
AGN
015

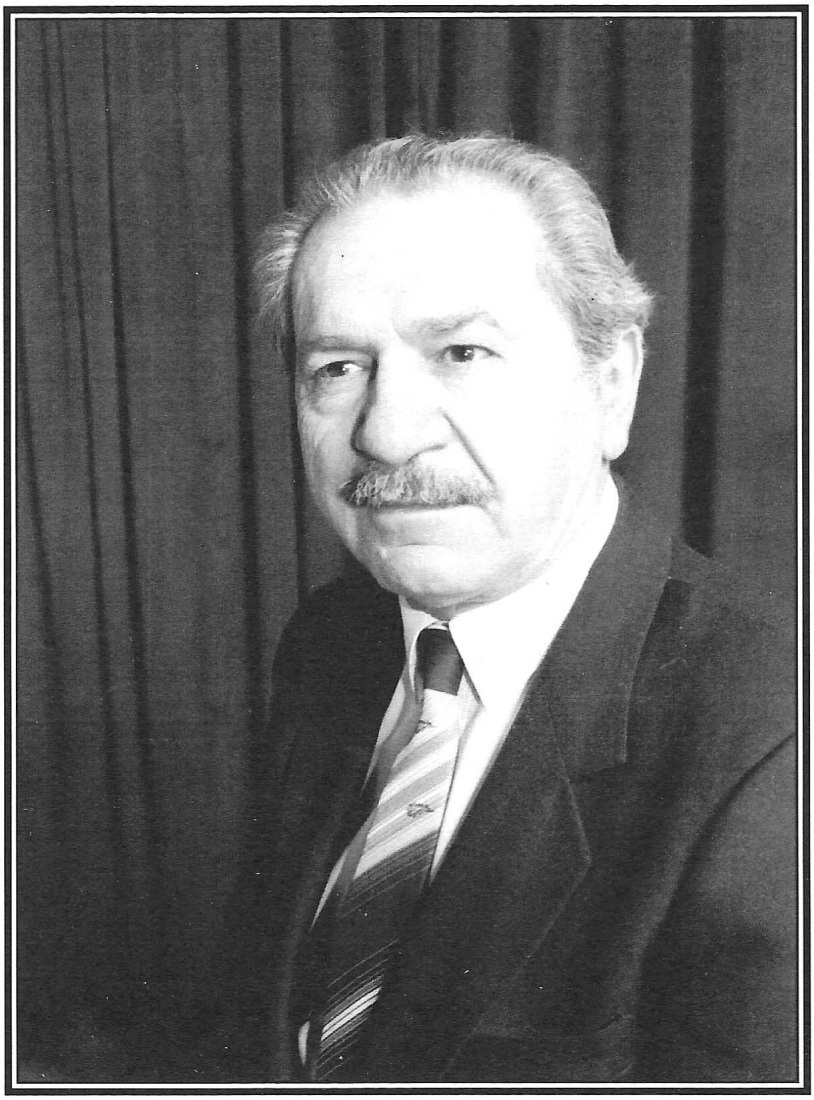

Նշան Պաղտասարեան

Յիշողութիւններ

Յառաջաբանի Փոխարէն

Ներկայ հրատարակուած գիրքը կը ներկայցնէ Նշան Պաղտասարեանի մտածումները, յոյշերը, ապրումները և ցանկութիւնները ջինջ ու զուլալ աղբիւրի պէս պարզ ու անմիջական: Անոր մտքերը ընդգրկուն են՝ սիրոյ, կարօտի, նուիրուածութեան անկեղծ ու սրտախօս զգացումներ, հետաքրքիր գրութիւններ հերթուածների և արձակ էջերով նուիրուած հայրենիքին, ազգին, ժողովրդին, ընտանիքին, ընկերոջ և այլն: Գիրքի բովանդակութիւնը տարիների մտորումների և խոհերի արգասիքն է ի մի հաւաքուած որպէս մնայուն յիշատակ հեղինակին յաջորդող սերունդների հոգու մէջ կենսավառ պահելու հայրենիքի և մեր մշակոյթի հանդէպ սէրն ու գուրգուրանքը:
Ազգը, ժողովուրդը գոյատևում է հայրենիքի և մշակոյթի անաղարտ պահպանման միջոցով, ահա այս գիրքը իր հերթին պատուէրներ ունի իւրաքանչիւր հայ ընտանիքին ապրելու և ծառայելու հայի յաւերժական կեանքի համար:

Նշան Պաղտասարեանը ծնած է 1933-ին Իրաքի հիւսիսային կողմը գտնուող Հաւրէզ հայաբնակ գիւղում: 1939-ին գիւղէն կը տեղափոխուէ Բաղդատ՝ Իրաքի մայրաքաղաքը, ուր կը յաճախէ հայկական ազգային վարժարան և շրջանաւարտ կ'ըլլայ, ապա կեանքի ասպարէզ կը մտնէ աշխատելով: Ելեկտրական արհեստով կը զբաղուի, հետագային կը հիմնէ իր սեփական գործը, որը շատ ճանաչում կը գտնէ: 1960-ին ընտանիք կը կազմէ ամուսնանալով Գեղամ Վարդանեանի դստեր՝ Վարդուհու հետ բախտաւորուելով երեք զաւակներով՝ երկու մանչ մէկ աղջիկ՝ Յովհաննէս, Յարութիւն և Տիգրանուհի, արժանաւոր զաւակներ, որոնք ընտանիք են կազմեր և ունեն երեխաներ: Նշան Պաղտասարեանը հոգով և սրտով կապուած է մեր մշակոյթին՝ հայ գիր ու գրականութեան: Նրան ծառայելու համար երեք ընկերներով՝ Ինք, Նժդեհ Թորոսեան և Վարդան Թովմասեան 1957 թուին կը հիմնեն գրախանութ՝ «Ահարոնեան» անունով գրքեր բերելով Պէյրութէն, Հայաստանէն և Իրանէն տարածելով համայնքի մէջ: Իրաքի թագաւորութեան անկումէն ետք երկրի վարչակարգը դարձաւ հանրապետական, ուր դժուարութիւնների պատճառով գրախանութը փակուեց:

Նշան Պաղտասարեանը փոքր տարիքից կը սիրէ մարզանքը, մասնակցելով «Փոթորիկ» ֆուտբոլի խմբի խաղերին, ապա կ'անդամակցէ Հ.Մ.Ը.Մ. մարզական խմբին, նաև Իրաքի Երիտասարդական Միութեան: 1957-ին իր սեփական գործի բերումով ճամբորդութիւններ կը կատարէ Գերմանիա, Պելճիքա, Անգլիա, Հոլանդիա, Զոհոսլավաքիա և Հայաստան: 2005-ին վերջնականապէս կը հաստատուի Ամերիկա: Տարիքը առած ըլլալով աշխատանքէ կը դադարէ և հանգստի կը կոչուէ: Նա հոգեպէս ծառայասէր ազգային մարդ կը պահէ իր կապը հայկական շրջանակներու հետ, կ' անդամակցէ Կալիֆորնիայի Հայ Երիտասարդաց Միութեան, ինչպէս նաև Վասպուրականի Հայրենակցական Միութեան: Այցելու անդամ է «Վիկտրի» առողջապահական կեդրոնի, իր ազատ ժամերը անցնում են ընթերցելով և գրելով:

Որպէս գնահատանք Նշան Պաղտասարեանի շնորհակալ աշխատանքի համար խորհուրդ կը տանք ընթերցել գիրքը այսպիսով հաղորդուելու անոր հոգեմտաւոր աշխարհի հետ:

Խմբագիր

Վարդուհիի Յիշատակին

Երկու անձեր իրարու ձայեցան,
Հեռուէն հեռու իրար ճանչցան,
Բայց ինչպէս իրարու հանդիպեցան,
Ապրիլ Ֆսան հինգին ամուսնացան:

Ապրեցան անոնք երկար տարիներ,
Ունեցան վերջեր իրենց զաւակներ,
Ապրեցան խաղաղ երկար տարիներ,
Վերջը հեռացան իրարմէ անվերջ:

Թողուցիր ինձ հեռացար դուն այդպէս,
Ըսելով այլևս ետ չեմ դառնար բեզ,
Ուր որ ալ երթամ, ուր որ ալ մնամ,
Ի վերջոյ վերջով բեզ մօտ պիտի գամ :

Այսպէս եկած են, այսպէս ալ կ՛ երթան,
Այս է ապրելու կերպը աշխարհի,
Միայն ես չեմ մինակ մնացած,
Ինձ նմանները շատեր կան ապրած:

Շատ փորձեցի ֆու ցաւերուդ,
Ճար մը գտնել որ ազատուես,
Բայց անիծեալ այդ ֆու ցաւը
Շուտ բաժանեց մեզ իրարմէն:

Շատ չը մնաց իմ ժամանակ,
Ես ալ ֆեզի պիտի հասնիմ,
Երկուքս ալ մէկ տեղ մնանք,
Այս աշխարհէն հեռանանք:,

Անունդ վարդ դուն վարդի պէս,
Տարիներ ապրար դու այդպէս,
Թողեցիր ցաւերդ այս աշխարհի մէջ,
Հանգիստ հանգչած հեռացար դուն այդպէս:

8-10-1993 Պաղտատ

Հայաստան Գացինք Մեռոն Օրհնութեան

Հայաստան գացինք մեռոն օրհնութեան,
Այնտեղ հանդիպայ մէկ ազնիւ կնկայ,
Անունը երազ ինքը գեղեցիկ,
Կը նմանէր ինչպէս մէկ աղուոր եղնիկ:

Երազը երազ չէր այլ իրականութիւն,
Կը խօսէինք մենք մեր կեանքի դժբախտութիւն,
Ժամանակը կարճ էր պէտք էր բաժանուել,
Զը կար այլևս մեզ ոչ մէկ ուրիշ կերպ:

Մնաք բարի ըսելով իրարու հետ խօսեցանք,
Նամակ գրելու իրարու խոստացանք,
Պահել մեր կապած բարեկամութիւնը,
Մինչև հասնիլ երկրորդ հանդիպումը:

Հեռացանք իրարմէն տխուր, անձայն,
Բռնելով մեր բախտի ճամբան,
Յուսալով օր մը կրկին հանդիպենք,
Մեր խօսակցութիւնը այնտեղ շարունակենք:

Երազը գնաց երազի նման,
Գնաց հեռացաւ իր հայրենիքէն,
Գնաց ապրեցաւ օտարութեան մէջ,
Տառապեցաւ շատ իր ճաշած կեանքէն:

Երազը կապուած իր զաւակներին,
Խօսք չը տուաւ կապել իր կեանքը մէկին,
Հասցնել զաւակները իրենց նպատակին,
Վերջը մտածել իր կեանքի մասին:

Երազը օտար չէր այլ հարազատ,
Կը նմանէր ընտանիքի մէկ անդամ,
Մօրուրի աղջիկ էր և ոչ օտարական,
Այսպէս կը մնայ իմ մէջ մինչև կեանքի վերջ:

Այսպէս անցան տարիներ երկար,
Մնացինք հեռու իրարմէ շարունակ,
Յուսալով օր մը կրկին հանդիպենք,
Մեր որոշումը այդտեղ կատարենք:

Որքան շիտակ էր այդպէս մտածել,
Երկուքիս բախտը իրարու կապել,
Չէ որ երկուքս ալ եղած ենք դժբախտ,
Այսպէս կը մնանք մինչև կեանքի վերջ:

10-12-1994 Պաղտատ

Հօր Պատուէրը Իր Զաւակին

Բարով երթաս դուն հազար բարով,
Աստուած ֆեզ հետ ֆու զաւակներով,
Դուն ալ գացիր օտարի ճամբով,
Ճամբայ ելար շատ մը յոյսերով;

Շատեր ֆեզ նման ճամբայ ճն ելած,
Մաս մը յաջողան մաս մը ետ դարձան,
Գնայ զաւակս գնայ ֆու ճամբով,
Աստուած ֆեզ հետ ֆու զաւակներով:

Պիտի գայ մէկ օր, որ պիտ յիշես,
Զգած ֆու ետին մէկ հայր մը ունես,
Կարօտած սիրտը ֆեզ հետ ես տարեր,
Գնայ զաւակս, գնայ ֆու ճամբով:

Արդեօ՞ք պիտի գայ մէկ օր մը կրկին,
Որ կարողանանք իրար հանդիպիմք,
Հրաշք է ան եթէ հաւաֆուիմք,
Գնայ զաւակս, գնայ ֆու ճամբով:

Պատուէրս ֆեզ եթէ կատարես,
Ֆու հայութիւնդ շարունակ պահես,
Ֆու հայ լեզուով դու միշտ պարծենաս,
Աստուած ֆեզ հետ ֆու զաւակներով:

13-5-1995 Պաղտատ

Տարեդարձ

Տօնն է այսօր մեր Անդրանիկին,
Տօնն է իր ծննդեան տարեդարձին,
Անդրանիկ տօնեց իր տարեդարձը,
Հարազատներով բոլոր հաւաքուած:

Անդրանիկ կանգնած մոմերու առջև,
Իր շուրջ հաւաքած իր հարազատներ,
Երգեցին երգը իր տարեդարձին,
Տօնն է այսօր մեր Անդրանիկին:

Մոմեր շարեցին տարիքի թիւով,
Կրակ տուին լուսաւորեցին,
Բոլոր մոմերը կրկին մարեցին,
Միայն մէկ մոմ վառուած թողուցին:

Այդ մէկ մոմով դուն լուսաւորուես,
Բոլոր կեանքովդ դու բախտաւորուես,
Քու զաւակներովդ դու պարծենաս,
Ու ամէն տարի դուն այսպէս տօնես:

Ամսու հսաւ ութն է Դեկտեմբերին,
Ծննդեան օրն է Մեր Անդրանիկին,
Բարձրացնենք բաժակները իր կենացին,
Տօնենք տօնը իր տարեդարձին:

7-8-1995 Պաղտատ

Ֆետային

Եկաւ ֆետային զէնքն իր ուսին,
Բարձրացաւ մինչև լեռան գագաթին,
Գոռաց ֆետային ուր է թշնամին,
Եկած եմ այսօր հայոց պահանջին։

Կը բաւէ հայուն այսման հալածանք,
Հայոց հողերը բոլոր գրաւուած,
Ձգէք, հեռացէք դուք մեր հողերէն,
Խաղաղութիւն տիրէ հայոց աշխարհին։

Ելի՛ր Սերոբ ջան, ելի՛ր Անդրանիկ,
Արարատ լեռէն դէպի վար նայիր,
Հայաստան ազատուեցաւ համայնաւարներէն,
Ազատ անկախ դարձաւ սովէտ երկիրներէն։

Ես չեմ վերջացրեր իմ պատականութիւն,
Դեռ չեմ ազատեր թրքահայաստանը,
Ան ալ ազատուէր ինչպէս Հայաստան,
Այնպէս դառնայ մեզ մեծ մայր Հայաստան։

Եկէ՛ք ընկերներ, եկէ՛ք միանանք,
Բոլորս մէկտեղ յարձակում գործենք,
Ազատենք մեր Վան, Մուշն ու Սասուն,
Թշնամու սիրտը սարսափը տիրենք։

Բարձրացնենք դրօշը հայոց եռագոյն,
Կարմիր ու կապոյտ և նարինջագոյն,
Թող ծածանի դրօշը հայոց աշխարհին,
Արարատ լեռան բաձր գագաթին։

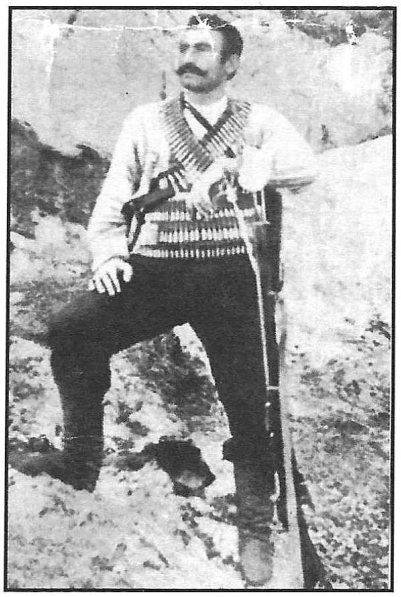

Գեւորգ Զաւուշ

Աստուած կանչելով յարձակում ըրին,
Թշնամու բանակ ետ նահանջեցին,
Գրաւած հողեր մաս մը դարձուցին,
երգեցին երգը ջան ֆետայիին:

Ուր ես Գէորգ ջան ֆետայի ընկեր,
Քու եղբայրներ լեռներ բարձրացեր,
Թշնամու դիմաց կրակ են բացեր,
Թշնամու բանակը ետ են փախցրեր:

Տեսնէի մեր թրխահայաստանին,
Եկած միացած ներկայ Հայաստանին,
Ծածանէր դրօշը բոլոր սահմաններին,
Այն ատէն հանգիստ թող ես մեռնէի:

1-10-1995 Պաղտատ

Կիմիտաս Երգչախմբի Ղեկավար՝ Պրն. Կարապետ Քիշմիշեանին

Պրն. Կարապետ բեմ բարձրացաւ,
Երգչախումբը պատրաստ կեցած տեսաւ,
Ձեռքը բարձրացուց իր չափը տուեց,
Խումբը սկսեց իր երգը երգել։

Ամէն երգէն վերջ նոր երգ մը երգեցին,
Կոմիտասի երգերով սրահը լեցուցին,
Ամէն մէկ կողմէն ձայն մը հանեցին,
Այսպէսով խումբը հառաձայն երգեցին,

Ժողովուրդ ոգևորուած ծափահարեցին,
Պրն, Կարապետին շնորհաւորեցին,
Ապրիս Կարապետ դուն շատ-շատ ապրիս,
Որ ամէն տարի դու այսպէս երգես։

Կարապետ խոնարհուեց, գլուխը ծռեց,
Աստուծմէ իր մէկ խնդրանքը խնդրեց,
Կոմիտաս խումբին տայ առողջութիւն,
Որ այսպէս երգեն մինչև կեանքի վերջ։

Նախագահն բարձրացաւ բեմ բարևեց,
Գրկեց Կարապետին ու համբուրեց,
Շնորհակալութիւն յայտնեց երգչախմբին,
Հանդիսականներէն առջև գովասանեց։

Կարապետ Կոմիտաս խումբի վարպետ,
Երկար տարիներ աշխատար դուն այդպէս,
Հասցուցիր Կոմիտաս երգչախմբին
Մինչև իրենց ուզած փափագին։

Քու անխոնջ աշխատանքիդ փոխարէն
Ինչ տանիմ քեզ երիտասարդացի կողմէն,
երիտասարդ մնաս միշտ դուն Կարապետ,
Որ կանչեմ քեզ Կոմիտաս խումբի վարպետ:

26-11-1995 Պաղտատ

Մայիս 28

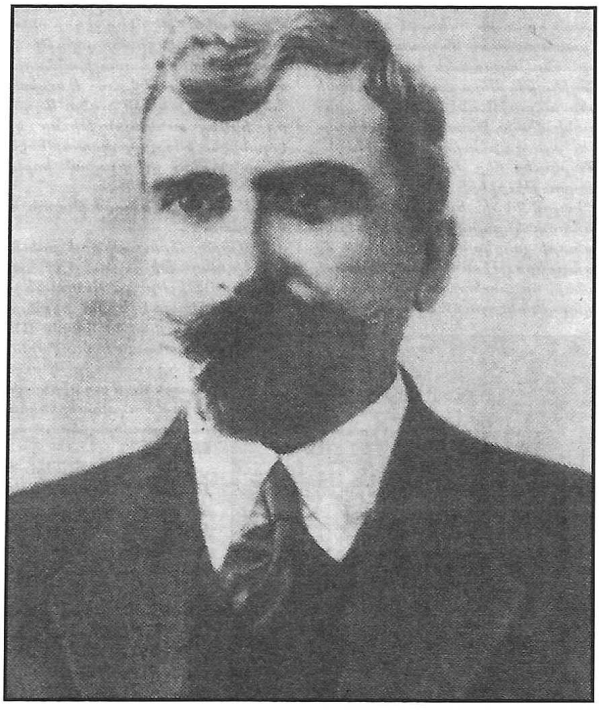

Արամ Մանուկեան

Եկած եմ Տէր իմ բեզմէն խնդրելու,
Հայոց տառապանքին վերջ տալու,
Դուն ես աշխարհի տէրն ու տիրական,
Խնդիրները կը լուծուին քու
արդարութեամբ:

Արդարութիւն եկաւ իրեն ցոյց տուեց,
Հայոց խնդիրը ինծի յանձնուեց,
Ժողովուրդ հաւատքով իրեն հաւատաց,
Թէ մեր խնդիրը շուտով պիտ լուծուի:

Խնդիրը ինչ մը աւելի երկարեց,
Հարց տուին թէ ինչ պատահեց,
Բոլոր ազգերու պահանջը լուծուեց,
Միայն հայուն էր կամ կախ ձգուեց:

Արդեօ՞ք այդտեղ ինչեր կը պատահէր,
Հայոց խնդրին ինչ կը պահանջուէր,
Թուրքը պահանջեց մենք ալ իմանանք
Եթէ իրաւունք է ան ալ ձեզի տանք:

Մենք չենք եկած թուրքերէն խնդրելու,
Եկած ենք հայոց հողերը պահանջելու,
Եթէ օրէնք է կամ արդարութիւն,
Հայոց հողեր թող ետ վերադարձուեն:

Թալէաթ զայրացած հրաման հանեց,
Ցեղասպանութեան որոշում տուեց,
Տուն տեղը բանդեց, ժողովուրդ ջարդեց,
Ամբողջ ժողովուրդ երկրէն դուրս հանեց:

Ուր էր արդարութիւն ուր էր մարդկութիւն,
Այսպէս կը խօսուէր ամէն մէկ հայի տուն,
Այդ արդարութեան մենք հաւատացինք,
Մեր խնդիրները իրեն յանձնեցինք:

Մէկ ու կէս միլիոն հայեր Տէրզօր տարին,
Այդ անապատի մէջ բոլորին սպանեցին,
Լաց ու կոծ, բռնեց ծերուկ, մանուկին,
Այսպէս որոշած էր մեր արդարութիւն:

Տէրզօրը լեցուաւ նահատակներով,
Թափուած արիւնը դարձաւ մի մեծ ծով,
Ապրիլ ֆսան չորս դարձաւ եղեռնի,
Թուրքին ըրածը երբեք չի մոռացուի:

Մենք չենք հաւատար այդ արդարութեան,
Ոչ ալ խաղաքակիրթ մարդկութեան վրան,
Զէնքով է միայն հայոց փրկութիւն,
Այդ զէնքով միայն կը դառնանք երկիր:

Այդ ժողովուրդէն մնացած ցիր ու ցան,
Հաւաքուան իրար եղան միաձայն,
Երդուեցին Տէրզօրի նահատակներուն,
Պահել հայութիւն և պահել երկիր:

Դաշնակցութիւնը ձեռք առաւ այլևս,
Բոլոր հայութիւն իր շուրջ հաւաքեց,
Անցաւ շրջաններ խումբեր կազմեց,
Ունեցած զէնքերէն իրենց ալ յանձնեց:

Թուրքը իմացաւ, հայը զօրացաւ,
Իր ներգութեամբ հայոց մօտեցաւ,
Նստիմ ժողովի ինչ կը պահանջէ,
Ձեր արդարութեամբ խնդիրը լուծուի:

Հայը լաւ գիտէր թուրքի ոխերմութիւն,
Զուզեց իրմէն ոչ մէկ բանակցութիւն,
Պատրաստ պիտի ըլլամ ամէն մէկ վայրկեան,
Զգուշանալ թուրքի յարձակման:

Թուրքը որոշեց, յարձակում գործեց,
Հայոց դիրքերուն թնդանօթ կապեց,
Այսպիսով շուտով պիտի վերջանայ,
Հայոց պահանջը պիտ անհետանայ:

Թուրքը չէր գիտեր հայուն կար Արամ,
Կար Քրիստափոր, Ռոստոմ Զաւարեան,
Անդրանիկ փաշան և Նիկոլ Դուման,
Եւ իրենց նման շատ ուրիշ քաջեր:

Լուրը տարածուաւ ամբողջ Հայաստան,
Փողը հնչուաւ բոլոր հայութեան,
ժողովուրդ բոլոր կանգնեցաւ ոտի,
Այդտեղ դարձան մէկ սիրտ մէկ հոգի:

Կոչ ըրաւ Արամ այդտեղ հայութեան,
Հասած է օրը մեր ազատութեան,
Այստեղ որոշենի մահ կամ ազատութիւն,
Որ կոնանի առնել մեր անկախութիւն:

Դաշնակցութիւնը որոշում հանեց,
Հայ ժողովուրդի կոնակը կանգնեց,
Կոուիլ թուրքի դէմ ի սէր հայութեան,
Մինչև հասնիլը մեր անկախութեան:

Ժողովուրդ բոլոր անցան խումբերու,
Խումբերը բոլոր բաժնուան գունդերու,
Ամէն մէկ գունդ մէկ ճակատ բռնեց,
Այսպէսով գունդեր ճակատներու բաժանուեց:

Սարդարապադի ճակատ կանգնած Սիլիկեան,
Ղարաֆիլիսէն Թովմաս Նազարբեկեան,
Պաշապարանը յանձնուեց Դրոյին,
Ամէն մէկ գունդ իր դիրքը ճշտեց:

Թուրքը իր վերջի փորձը կատարեց,
Հայոց դիրքերուն կրկին յարձակեց,
Հայոց դիրքերէն կրակ տեղացին,
Թուրքերուն այդտեղ լաւ մը ջարդեցին:

Թուրքեր ոճրագործ փախան դէպի ետ,
Գացին հասան մինչև իրենց դիրքերը,
Զկար այլևս ոչ մէկ դժուրութիւն,
Պէտք էր յայտարարել մեր անկախութիւն:

Սարդարապատի ճակատէն սկսեց,
Մայիս Բսանութ իր ծնունդը տուեց,
Դարձաւ անկախութիւն բոլոր հայութեան,
Փառք ու պատիւ այն օրուան ղեկավարութեան:

Բարձրացաւ դրօշը հայոց եռագոյն,
Կարմիր ու կապոյտ և նարնջագոյն,
Լուրը տարածուեց ամբողջ Հայաստան,
Անկախութիւն հռչակեց Արամ Մանուկեան:

Տօնն է այսօր Մայիս քսաննութին,
Հազար իննը հարիւր տասնութին,
Շնորհաւոր քեզ հայ ժողովուրդ,
Որ ունեցար քու ինքնավարութիւն:

Բարձրացնենք բաժակներ բոլոր հայութեան,
Խմենք կենացը մեր անկախութեան,
Կեցցես միշտ, կեցցես դուն դաշնակցութիւն,
Որ հռչակեցիր հայուն իր անկախութիւն,

25-2-1996 Պաղտատ

Օտարութիւն

Ինչ է պատահեր մեր ժողովրդին,
Ձգեր է տունը դարձեր թափառական,
Ապրուստի համար կ'երթայ Եւրոպան
Կ'ապրի այնտեղ որպէս օտարական:

Հայը զոհուեցաւ իր երկրի համար,
Զը ձգեց երկիր երթար Եւրոպան,
Ոչ մէկ օգուտ ֆու օտարութենէն,
Հայրենիքն է ֆու ազգի փրկիչ:

Ուր որ ալ երթաս օտարական ես,
Քանի ֆու երկրէն դուն դուրս ելած ես,
Պիտի չարչարուիս մինչև հաստատուիս,
Կրկին պիտի յիշես որ օտարական ես:

Մեր զաւակներուն կը բաջալերենք,
Մեր ձեռով իրենց դուրսեր կ'ուղարկենք,
Ուր մնաց մեր հայրենասիրութիւն,
Զը կայ խօսքին մէջ իրականութիւն:

Երկիր մը ունինք աւուն Հայաստան,
Ինչու կը դիմենք մենք օտարութեան,
Օտարը մեզի ինչով է օգուտ,
Կը տանի մեզ դէպ այլասերման:

Հայը տգէտ չէ, ունի գիտութիւն,
Զարգացած ազգ է, ունի պատմութիւն,
Դառնանք մեր երկիր, ապրենք մուրացկան
Թող մեզ չանուանեն դուք օտարական:

15-3-1996 Պաղտատ

Ընկերոջ

Եկուր ընկեր ննստինք մէկ տեղ,
Մեր այսօրուայ խրախճանքին,
Ուտենք, խմենք, երգենք, պարենք,
Թող մոռանանք մեր ցաւեր։

Կեանքիս մեծ մասը արդէն գացեր,
Ինչի մասին մտածեմ,
Կեանքիս ընկեր կորսուցած եմ,
Ատոր մասին ինչ պատմեմ։

Շատ փորձեցի որ մոռանամ,
Այդ տխրագին օրերը,
Բայց շարունակ ես կը յիշեմ,
Կ'ուզեմ մոռանալ այս գիշեր։

Պիտ գայ մէկ օր որ երկուքս,
Պիտ հեռանանք իրարմէն,
Եկուր, խմենք, երգենք, պարենք,
Այդ կը մնայ մեր կեանքէն։

Երբ որ մեռնեմ, հողը իջնեմ,
Ձրէ գինիով իմ շիրիմ,
Անոր հոտով հանգիստ հանգչեմ,
Իր կարօտը չֆաշեմ։

1-4-1996 Պաղտատ

Ընդհանուր ժողով

Ընդհանուր ժողովէն ամիսներ առաջ,
Յայտարարութիւն ելաւ ընտրութիւն կայ,
Ով կը փափակի վարչական ըլլայ,
Իր անունը այստեղ արձանագրել տայ,

Ամէն մէկ անդամ մէկ կողմ հաշուած,
Ըսելով ինձի այստեղ գործ չկայ,
Ով կը փափագի թող երթայ նստի,
Այդ ընտութիւնը ինձ հետ կապ չունի:

Երբ կը հասնի ժողովի ժամանակ,
Հազիւ բանի անձեր ներկայ կը գտնուին,
Ժողով կը բացուի ընտրութիւն կրուի,
Հին վարչութիւն կրկին կ'ընտրուի:

Շատ մը անդամներ տուները նստեր,
Կը հարցնեն թէ ովքեր են ընտրուեր,
Կրկին կը բնաղատեն հին վարչութեան,
Թէ հին վարչութիւնը կրկին ընտրուեր:

Երբ այդքան սրտցաւ կը մտածէիր,
Ինչո՞ւ ժողովին ներկայ չէիր,
Թող ու պահանջիդ տէրն ըլլայիր,
Վարչական անդամ դուն ընտրուէիր:

17-4-1996 Պաղտատ

Հ.Ե.Ե. Միութեան Եօթանասուն Ամեակի Առթիւ

Հիմը դրուեցաւ երիտասարդացին,
Հազար ինը հարիւր հսան վեց թուին,
Այն օրուանէն դուն դարձար միութիւն,
Քու շուրջ հաւաքած երիտասարդութիւն:

Շատ վարչականներ քեզ հետ աշխատեցան,
Անոնցմէ այսօր մասամբ մը չկան,
Մաս մը մահացան, մաս մը հեռացան,
Բայց դուն մնացիր երիտասարդաց:

Այդ փոքր թիւով շարունակեցիր,
Եւ այսօր թիւդ հազար անցուցիր,
Քու աշխատանքով անկեղծ մնացիր,
Անդամներուդ դու միշտ գոհ ձգեցիր:

Գիտենք երբ մարդիկ տարիքը առնեն,
Աւելի յոգնած գործէ կանգ կառնեն,
Ինչ է քու գաղտնիք որ դու մնացիր,
Եւ մինչև այսօր շարունակեցիր:

Այսօր կը տօնես քու տարեդարձդ,
Քու անդամներով բոլոր հաւաքուած,
Կը մաղթեմ քեզ յարատևութիւն,
Որ պահես դուն երիտասարդութիւն:

Եօթանասուն տարիներ յարատևեցիր,
Բոլոր դժուարութիւններուն դիմադրեցիր,
Բարձր պահեցիր միշտ երիտասարդացին,
Որ մնայ պարծանքը իրաքանչյուր գաղութին:

16-5-96 Պաղտատ

Հոկտեմբեր Մէկ

Երեք մտաւորականներ իրարու հետ ննստած,
Կը խօսէին իրենց գաղափարութեան,
Կազմեցին հայոց մէկ կուսակցութիւն,
Անունը դրին դաշնակցութիւն:

Հոկտեմբերի մէկին ութ հարիւր իննսունին,
Հիմնադրութեան օրն եղաւ դաշնակցականներին,
Եղան հիմնադիրներ այդ կուսակցութեան,
Քրիստափոր, Ռոստոմ և Զաւարեան:

Անցան շրջաններ կազմակերպուելու,
Կովկասէն սկսեալ մինչև Վասպուրական,
Կազմակերպեցին այդտեղ շատ մը հայութեան,
Դարձան առաքեալներ այդ կուսակցութեան:

Շատ երիտասարդներ անցան այդ շարքեր,
Բոլորը եղան յեղափոխականներ,
Երդուեցին անոնք այդ կուսակցութեան,
Եղան հերոսները դաշնակցութեան:

Շատեր զոհուեցան այդ գաղափարին,
Ըլլայ մտաւորական կամ յեղափոխական,
Իրենց արիւնով արձանագրեցին,
Դաշնակցութեան պատմութեան:

Մէկ դարը անցաւ այդ կուսակցութեան,
Տարուէ տարի աւելի զօրացաւ,
Դարձաւ սիրելին բոլոր հայերուն,
Կայ և կը մնայ միշտ դաշնակցութիւն:

14-9-1996 Պաղտատ

Հայութիւն

Ես ալ ծնայ այս երկրին մէջ,
Հայրենիքէս շատ հեռու,
Ապրեցայ ես օտարի պէս,
Բայց պահեցի իմ հայութիւն:

Փոխրութենէս դպրոց գացի,
Սորվեցայ իմ հայ լեզուն,
Կարդացի ես իմ պատմութիւն,
Կրցայ պահել իմ հայութիւն:

Ապրեցայ ես գուրգուրանքով,
Մօրս տարած խնամքով,
Սիրեցի ես մեր պատմութիւն,
Որ պահեմ իմ հայութիւն:

Ուր ալ երթամ, ուր ալ մնամ,
Թէկուզ մինչև Եւրոպան,
Պիտի փորձեմ ես շարունակ,
Պահել լեզուն հայկական:

Օտար լեզուն կարևոր է,
Մեր կեանքի ասպարէզին,
Պէտք է գիտնաս որ դու հայ ես,
Որ պահես միշտ քու լեզուն:

Հազարաւոր մեր հայերէն,
Գացին եղան ցիր ու ցան,
Օտարութեան մէջ ապրելով,
Մոռացան լեզուն հայկական:

Երբ ունենաս ﬠու տանդ մէջ,
Քանի մը գիրք հայկական,
Այդ գիրքերուն դու ճայելով,
Կը յիշես ﬠու հայութիւն:

Կարդալ, գրել, սովորիր տղաս,
Որ գիտնաս ﬠու պատմութիւն,
Հայրենիքդ է մայր Հայաստան,
Այդտեղ կ'ապրի բոլոր հայութիւն:

10-11-1996 Պաղտատ

Երազ

Նստած էի Արարատի գագաթին,
Կը դիտէի դէպ հայրենիքին,
Տեսայ, անցաւ խումբ մը ձիաւոր,
Կ'անցնէր դէպի Հայաստանի վրայով։

Խումբը կանգ առաւ սահմանին վրայ,
Կը հետևէր իրեն հազար ձիաւոր,
Կ'ուզէր յարձակիլ Հայաստանի վրան,
Գրաւել հողերը բոլոր հայկական։

Այդ բարձունքէն ես աղաչեցի,
Աստուծմէն մէկ խնդրանք պահանջեցի,
Տար ինծի սուր, զէնք, ձի մը թևաւոր,
Որ կրնամ իջնել մինչև հայոց հող։

Ամպերու մէջէն ինչպէս փոթորիկ,
Կը թռչէր բան մը թևեր շարժելով,
Երբ եկաւ հասաւ լեռան գագաթին,
Թևաւոր ձին էր սուր զէնք զրահով։

Հեծայ այդ ձին թևաւոր,
Կապեցի սուրս զէնք զրահով,
Ճշեցի ձիս թևեր շարժելով,
Իջայ մինչև հայոց հող։

Ով ժողովուրդ շուտ արթնցէք,
Ինչ էք այդպէս հանգիստ պառկեր,
Թշնամին եկեր ձեր հողերին հասեր,
Ձեր սահմանները բոլոր պաշարեր։

Մութն ու լոյսին արևի ծագին,
Ահաղաղի ձայներ մարդկանց արթնցուցին,
երբ աչեր բացին չորս կողմ նայեցին,
Հայոց հողերը պաշարուած էին:

Սուրս հաշեցի, ձիս հշեցի,
Թշնամու շղթան մէջտեղէն կտրեցի,
երբ թշնամին տեսաւ ձին թևաւոր,
Փախուստի տուաւ գնաց հեռաւոր:

Այդ կռիւներու աղմուկի ձայնէն,
Ես աչս բացի իմ պառկած տեղէն,
Զկար թշնամին ոչ ձին թևաւոր,
երազով կ'ապրէի երկար ժամերով:

12-1-1997 Պաղտատ

Մեր Տաճ Ծառը

Ուրիշ տեղէն սերմ բերեցի,
Մեր պարտէզի մէջ ցանեցի,
Այդ սերմին խնամք տանելով,
Կարճ ժամանակէն ծիլեր տուաւ:

Ծիլեր տուաւ ու մեծացաւ,
Կամաց-կամաց ճիւղաւորուեցաւ,
Սնունդ առին ու բարձրացան,
Օրին մէկը պտղատու ծառ դարձան:

Այդ մեծ ծառը շատ չտևեց,
Իր արմատի մէկ մասը կոտրուեց,
Ծառը ծռուեց մէկ կողմի թեքուեց,
Իր կեցուածքը մէկէն փոխուեց:

Ամէն առաւօտ որ կ՛արթննամ,
Այդ պարտէզի մէջը կ՛իջնամ,
Կը դիտեմ ես այդ ծառերուն,
Կոտրուած ծառը միշտ կը յիշեմ:

Այդ մեծ ծառը դեռ կը մնայ,
Տարիէ-տարի կը մեծանայ ,
Եթէ խնամք տարուի այդ ծառին,
Դեռ աւելի երկար կ՛ապրի:

Ինչ է արդեօք այդ ծառի պատմութիւն,
Որ ունի այսքան կարևորութիւն,
Եթէ լեզու ունենար այդ մեծ ծառը,
Պիտի պատմէր ձեզ իր պատմութիւն:

28-1-1997 Պաղտատ

Գնահատանք և Քննադատանք

Գնահատանք և քննադատանք
Երկու բառեր են իրարու հակառակ,
Կը գործեն միշտ իրար դիմաց,
Ինչպէս հակառակորդներ դարեր առաջ:

Մաս մը մարդիկ կը գնահատուին,
Մասամբ ալ կը քննադատուին,
Ինչն է տարբեր այս երկուքին,
Որ չեն հաւնիր մէկը միւսին:

Հարց տուին օր մը գնահատուողին,
Ինչպէս արժանացար դուն այդ բառին,
Կրցածիս չափ ես գործեցի,
Ծառայել միշտ իմ հայ ազգին:

Հարց տուին քննադատուողին,
Շատ մարդիկ բեզ մեղադրեցին,
Ոչ մէկ գործունէութիւն չը ցցուցիր,
Ի բացի սուտ խօսք ու բամբասանք:

Կարգ մը մարդիկ շատ կը խօսեն,
Ուրիշի հանդէպ կը բամբասեն,
Իսկ կեցողները կը երկրորդեն,
Բերնէ բերան կը փոխանցեն:

Արդեօ՞ք այս է Քննադատութիւն,
Ուրիշին հանդէպ ընել զրպարտութիւն,
Եթէ շիտակ է իւ Խօսակցութիւն,
Թող երկու անձեր իրար հետ խօսին:

Քննադատանքն ալ իրաւունք ունի,
երբ մէկու մը սխալ գործի մէջ տեսնի,
Տեղուն յարմար պատասխան դրուի,
Այն ատէն է իր արժէք ունի:

Պիտ գայ մէկ օր այս երկու բառեր,
Իրարու հետ լեզու գտնեն,
Եթէ հարց տաս ոևէ մէկուն,
Զը կայ լուծում անոնց միջև:

26-4-1997 Պաղտատ

Զինադրօշ

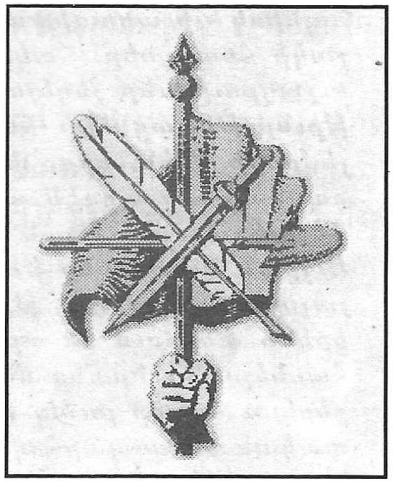

Ով կուսակցութիւն դու դաշնակցութիւն,
Դաշոյն,բահ,գրիչ բեզ հետ միացաւ,
Երեքը մէկտեղ մեծ ուժ մը դարձաւ,
Քեզ համար անոնք զինադրօշ դարձան:

Մէկը դաշոյնն է հայ զինուորին,
Մէկը բահն է մշակ բանուորին,
Մէկը գրիչն է հայ գրագէտին,
Որ գրեց հայուն իր ամբողջ պատմութիւն:

Ով դու բաջ զինուոր պատերազմեցար,
Պատերազմի մէջ միշտ դուն զոհուեցար
Քալէ դէպ առաջ տար fու յաղթանակ,
Հայ ժողովրդին միշտ պաշտպան կեցիր:

Ո՛վ դու հայ մշակ և դու հայ բանուոր,
Երկունքինիդ մէկտեղ ձեռ-ձեռին տուէք,
Գիշեր ու ցերեկ աշխատանք տարէք,
Բոլոր հայութեան օգտակար եղէք:

Իսկ դուն ով գրիչ տարիներ գրեցիր,
Քու գրութեան մէջ պատմութիւններ արձանագրեցիր,
Կարդայ ողջ աշխարհ հայոց պատմութիւն,
Հայն ունեցաւ իր անկախութիւն:

Ով զինադրօշ դուն դաշնակցութեան,
Նշանաբանն եղար մեր անկախութեան,
Բարձր մնայ միշտ հայոց եռագոյն,
Յաւերժ մնաս դու ով դաշնակցութիւն:

1-6-1997 Պաղտատ

Նշանտուբ

Նստած էինք ընկերներով,
Կը խմէինք մենք բոլորով,
Վերցուցի բաժակս որ ես խմեմ,
Աղջկայ պատկեր մէջը տեսայ։

Կեցիր այստեղ դուն մէկ վայրկեան,
Լաւ է այստեղ իրար տեսանք,
Տարիներով կը երազէի,
Այսօր այստեղ իրար գտանք։

Այդ խօսքէն վերջ անհետացաւ,
Ինձ համար ան երազ երազ դարձաւ,
Այդ պատկերը լաւ կը յիշեմ,
Մինչև այսօր իրեն կը սպասեմ։

Փակեցի աչքերս որ երազեմ,
Գուցէ կրկին իրեն տեսնեմ,
Անհետացաւ ինչպէս երազ,
Սիրոյ կայծը սրտիս ձգած։

Սիրեցի ես ամէն սրտով,
Այդ պատկերին ես տեսնալով,
Այն օրուընէ ես զգացի,
Որ Կ՛ապրեմ ես իր յոյսերով։

Վերջի վերջոյ շատ չտևեց,
Նշանտուբի մատանին դրուեց,
Կարճ ժամանակէն ինծ մօտ կուգայ,
Կեանքիս ընկեր պիտի դառնայ։

Քանադայէն մինչև Իրաք,
երկու սիրտեր իրար կապուեց,
Աղջիկ ու տղայ իրար սիրեցին,
Իրենց փափագը այդպէս կատարեցին:

28-6-1997 Պաղտատ

Խելագար Կինը

Տեսայ մէկ կին Եփրատի ափին,
Ոտքերը ջուրոտ, ոտքերը աղտոտ,
Կը քալէր ան ոլոր-մոլոր,
Ինչպէս խելագար կամ հիւանդ կին։

Բարև տուի չպատասխանեց,
Տխուր նայուածքով ինծի նայեց,
Գլուխը ծռեց, կրկին քալեց,
Իր ճամբան ան շարունակեց։

Շատ քալեցի, ետ նայեցի,
Զը կար այդ կին գետի ափին,
Ամէն մարմնով ջուրը իջած,
Կը փնտռէր ան բան մը կորսնցուցած։

Գացի հասայ մինչև իրեն,
Դուրս հանեցի ջրի մէջէն,
Հարց տուի թէ ինչ է եղած,
Որ դուն այսպէս խելագարուած։

Ծունկերը դրաւ այդ աւազին,
Անէծք ըրաւ այդ վատ թուրքին,
Պատճառ դարձաւ իմ աղջկաս,
Որ այս ջուրին մէջը նետուաւ։

Հայ աղջիկներ շարան-շարան,
Իրար ետև ջուրը նետուան,
Մահը ջուրով նախընտրեցին,
Քան թէ թուրքին ձեռքը մնան։

Այսպէս կուգար ան ամէնօր
Կը խալէր ան գետի ափին,
Գուցէ օր մը գտնէր իրեն,
Առնէր, տանէր, ձեռովը թաղէր:

Ոտի ելաւ այդ խեղճ կինը,
Շեղեց ճամբան դէպի տունը,
Կը խալէր ան ոլոր-մոլոր,
Խելագարուած էր այդ խեղճ կինը:

8-9-1997 Պաղտատ

Անդրանիկ Փաշան

Անդրանիկ եկաւ կամաւոր խումբով,
Եկաւ ու անցաւ մեր գիւղի ճամբով,
Բոլոր ժողովուրդ մէկտեղ կանչեցին,
Կեցցէ Անդրանիկ, կեցցէ մեր փաշան:

Խումբը բարձրացաւ դէպի լեռները,
Դիրքեր բռնեցին բոլոր բարձունքները,
Քիւրտեր են եղեր մեր թշնամիները,
Կոտորէք անխնայ, ձեր վրէժ լուծէք:

Անդրանիկ անուն երբ որ լսեցին,
Քիւրտ աղաները դիրքերը ձգեցին,
Գացին, հեռացան իրենց գիւղերը,
Կեցցէ Անդրանիկ, կեցցէ մեր փաշան:

Անդրանիկ անունը տարածուաւ աշխարհ,
Հեծած ճերմակ ձիւն կանցնէր սարէ-սար,
Զուռնէր սրտի մէջ երբեք իմը վախ,
Կեցցէ Անդրանիկ, կեցցէ մեր փաշան:

Ուր որ կոիւ էր Անդրանիկ հոն էր,
Սուրը իր ձեռքին միշտ առաջ կ'անցնէր,
Ինչպէս մէկ արծիւ իմը ձիաւոր,
Կ' անցնէր սարէ սար իմն իր խումբով:

Անդրանիկ եկաւ կամաւոր խումբով,
Եկաւ ու անցաւ մեր գիւղի ճամբով,
Բոլոր ժողովուրդ մէկ տեղ կանչեցին,
Կեցցէ Անդրանիկ, կեցցէ մեր փաշան:

6-10-1997 Պաղտատ

Պրն. Ռաֆֆիի Ամուսնութեան Առիթով

Բարով եկար Սիրելի Ռաֆֆի,
Մեր խնամի Գանատացի,
Եկար այստեղ հարազատներիդ տեսնելու,
Քեզ համար աղուոր հարսնցու ճարելու:

Գտար հու փնտռածդ,
Ընտրեցիր հու ուզածդ,
Առիր, տարար դուն մեր երկիրէն,
Մեր լաւագոյն հայ աղջիկներէն:

Բախտաւոր է այն երիտասարդը,
Որ կը փնտռէ իր հարազատը,
Օտարութեան մէջ ապրելով
Չի մոռանար իր հայութիւն:

Շնորհաւոր ձեր հարսանիք,
Ապրեցէք միշտ դուք երջանիկ,
Բարով երթաք հազար բարով,
Կազմէք այդտեղ ձեր ընտանիք:

10-12-1997 Պաղտատ

Երկու Ջոջեր

Երկու ջոջեր իրարու հետ նեղուեցան,
Բոլոր ժողովուրդ իրար խառնուեցան,
Այդտեղ արդեօք ինչեր պատահան,
Այդ խնդիրն ալ վերջը կ'իմանան։

Ամէն մէկ ջոջ իր խումբը կազմեց,
Երկու խումբեր իրար դէմ հանեց,
Բոլոր ժողովուրդ շուարած մնացին,
Արդեօք այդտեղ ինչեր կը պատահին։

Երբ ընտրութեան ժամանակ եկաւ,
Երկու ջոջեր ցանկեր ներկայացրին,
Ընտրութիւն ըրին, ֆուէներ տուեցին,
Ժողովուրդ անոնցմէ մէկուն ընտրեցին։

Ընտրութիւն վերջացաւ իրար ձեռք տուին,
Մէկը միւսին շնորհաւորեցին,
Իսկ ժողովուրդ դարձաւ վատամարդ,
Եւ մինչև այսօր իրար դէմ լարուած։

14-12-1997 Պաղտատ

Սարի Աղջիկ

Եկուր երթանք ձեռ-ձեռի բռնած,
Բարձրանանք լեռներ, մոռանանք մեր ցաւեր,
Աշխարհը փուչ է ոչ մէկին մնաց,
Այ սարի աղջիկ ինծ շատ մի տանջի:

Չէ Չեմ գար ֆեզ հետ դէպի լեռները,
Մարդիկ որ տեսնեն ինչեր պիտի ըսեն,
Ով է այդ աղջիկ այդ երիտասարդի հետ,
Ձեռ-ձեռի բռնած լեռներ բարձրացեր:

Մարդիկ պիտ խօսին, շատ բան պիտ ըսեն,
Ինչպէս որ կ'ուզեն թող այդպէս խօսեն,
Երթանք, վայելենք մեր կեանքը միասին,
Կարօտով չմնանք մէկը միւսից:

Կը բաւէ ինձ դուն այսման տանջես,
Ֆու խօսքերովդ իմ սիրտ հոգին վառես,
Դէհ, ֆալէ, երթանք, ապրենք միասին,
Մէկս մէկուս դառնանք կին ու ամուսին:

3-2-1998 Պաղտատ

Խաշը

Ընկերներով հաւաքուեցանք,
Խաշ ուտելու հրաւիրուեցանք,
Գացինք, նստանք, շատ խմեցինք,
Մինչև բոլորնիս անօթի ենք ըսինք։

Խաշի կաթսան առին բերին,
Սեղեակի մէկ անկիւնը դրին,
Խաշի կաթսան այնքան մեծ էր,
Որ տեսնողի ախորժակ կը բացուէր։

Երբ ընթրիքի ժամանակ եկաւ,
Ամէն մէկը ոտքի ելաւ,
Պնակը բռնած շարքի կեցաւ,
Խաշ ուտելու պատրաստուեցաւ։

Երբ կաթսայի բերան բացին,
Մինչև բերան ջուր լեցուած էր,
Ջուրը այնքան շատ լեցուած էր,
Հարիւր անձի դեռ կը բաւէր։

Խաշը այնքան շատ եփած էր,
Մէջի մսերը բոլոր հալած էր,
Շերեփով մէջը միս փնտռեցին,
Ոսկորները տակէն դուրս հանեցին։

Ամէն մէկը ջուրը լեցուց,
Զոր հացերը մէջը լեցուց,
Հացը կերան, ջուրը խմեցին,
Այսօրուայ խաշը շատ անուշ է ըսին։

Հազիւ կտոր մը միս դուրս եկաւ,
Ան ալ միսի իւղերն եղաւ,
Ով որ կերաւ այդ իւղերէն,
Ամբողջ գիշեր փորը բռնեց:

10-3-1998 Պաղտատ

Պանդուխտ

Բարով երթաս, հազար բարով,
Մեր սիրելի մեր ընկեր,
Դուն ալ գացիր այս մեր երկրէն,
Գացիր, ապրար Եւրոպաներ:

Հայը պանդուխտ է հինէն ի վեր,
Ձգած իր տուն իր հայրենիքը,
Գացած Եւրոպան, փնտոած է կեանքը,
Մոռցած է իր մայր Հայաստանը:

Ամէն առիթներուն կը ճառախօսենք,
Հայրենիքի անունը միշտ կը գովասանենք,
Երբ հարց կու տաս որևէ մէկուն,
Ինչու չես դառնար fու հայրենի տուն:

Ժամանակը չէ սիրելի ընկեր,
Իրենք իրենց գլուխը չեն կրնար պահել,
Ինչու երթամ դժուարութեան մէջ մտնեմ,
Երբ այստեղ հանգիստ կեանք կ'ապրեմ:

Շատերը դեռ այդպէս կը մտածեն,
Որ օրին մէկը իրենց հրաւերք ուղարկեն,
Բայց որևէ մէկուն միտքէն թող չանցնի,
Հայրենիք իրենց ետև պիտի փնտռի:

Երկիր մը ունիք անունը Հայաստան,
Դռները բացած բոլոր հայութեան,
Գացէք, աշխատէք, շէնցուցէք երկիր,
Ձեր աշխատանքով թող յառաջադիմէ երկիր:

18-4-1998 Պաղտատ

Դաշտապտոյտ

Բոլոր յանձնախումբեր աշխատեցան,
Ուրքաթ օրուայ պտոյտին արժանի դարձան,
Ամէն մէկը իր պարագայով,
Ինքնաշարժի մէջ եկան, նստեցան։

Ինքնաշարժեր ինչպէս կարաւան,
Կ"երթային Պաճուպայի ճամբան,
Երբ հասան պարտէզի դռան,
Բոլոր ժողովուրդ ներս լեցուեցան։

Ամէն մէկը մէկ կողմ կը պտտէր,
Իր համար յարմար մէկ տեղ կը փնտռէր,
Երբ բոլորը տեղաւորուեցան,
Իրենց սեղանները սարբել սկսան։

Մէկը գարեջուր ձեռին բռնած,
Մէկալը օղին իր դիմաց դրած,
Ով էր բացման խօսքը պիտի ըսէր,
Որ առաջի բաժակով էֆը սկսէր։

Բարի էք եկած սիրելի բարեկամներ,
Պրն. Պարոյրն էր, բարձրախօսով կը խօսէր,
Շնորհաւոր ձեր յաղթանակ,
Անցնենք այս տեղ ուրախ ժամանակ։

Նուագախումբը իր նուագն սկսեց,
Բոլոր երիտասարդութիւնը ոտի հանեց,
Ձեռ-ձեռի բռնած շուրջ պար բռնեցին,
Այսպէս ուրախ ժամանակ անցուցին։

Մասամբ ազգային երգեր երգեցին,
Մասամբ մըն ալ արտասանեցին,
Այսպէս անցուցինք ուրախ ժամանակ,
Յաղթանակի տօնը այդտեղ տօնեցինք:

30-5-1998 Պաղտատ

Ազգային Իշխանութեան Ընտրութիւն

Ամէն մէկը բան մը պատմեց,
Ամէն մէկը բան մը լսեց,
Ազգային իշխանութեան ընտրութեան,
Ելաւ մէկ յօդուած մը գրեց:

Ամէն շաբաթ մէկ գրութիւն,
Երկրորդ շաբաթ շարունակութիւն,
Դարձաւ ինչպէս սովորութիւն,
Կը գրէ միշտ նոյն պատմութիւն:

Երեք հազարէն աւելի հայեր,
Այդ ֆուէարկութեան ներկայ էին,
Ամէն մէկը ազատօրէն
Իր թեկնածուին ֆուէ տուեց:

Դուք ալ այդտեղ ներկայ էիք,
Ձեր ֆուէները անոնց տուիք,
Ինչն է սխալ այդ ընտրութեան,
Որ չէ եղած իրականութիւն:

Ամէն ընտրութեան պայքար կ'ըլլայ,
Պայքարով ալ մէջտեղ կու գայ,
Առանց պայքարի արժէնք չունի,
Այդպէս ընտրութիւնն ալ իմաստ չունի:

Կը բաւէ այլևս ձեր գրութիւն,
Ամէն շաբաթ մէկ նորութիւն,
Դարձաւ ինչպէս սովորութիւն,
Անիմաստ կը դառնայ այդ գրութիւն:

Կ՛ուզէի գիտնալ իրականութիւն,
կը գրեմ ձեզ այս գրութիւն,
եթէ տեսաք սխալութիւն,
Ըրէք այդտեղ ձեր դիտողութիւն։

Ընտութիւն է այսօր ազգային իշխանութեան,
Բոլոր ժողովուրդ եկեղեցի եկան,
Շարք բռնեցին, ճուէներ տուեցին,
Ազգային իշխանութեան նոր անդամներ ընտրեցին։

Ժողովուրդի թիւը շատ էր այս անգամ,
Պայքար էին մտած իրարու դիմաց,
Ամէն մէկ անձ իմ իրեն կը մտածէր,
Ովքեր են այս անգամ որ պիտի շահեն։

Ամէն մէկ կողմ մէկ սեղան դրած,
Կ՛արձանագրէին անունները եկողներու դիմաց,
Այս է անունները մեր թեկնածուներուն,
Գնայ ճուէդ տուր երբեք մի վախեցիր։

Ամէն մէկ սեղան կը քաջալերէր,
Իր թեկնածուներու անունները կը գրէր,
Պայքար էին մղած երիտասարդացի դիմաց,
Յաղթանակով պէտք է դուրս գանք մենք անոնց դիմաց։

Ընտրութիւն վերջացաւ ճուէներ զատեցին,
Թեկնածուներու անուններ շարքով արձանագրեցին,
Եօթ թեկնածուներուն ճուէն այնքան բարձրացաւ,
Հազար եօթ հարիւրէն աւելին անցաւ։

Ներկաները ելան շնորհաւորեցին,
նոր թեկնածուներին յաջողութիւն մաղթեցին,
Իսկ մնացեալ բոլոր թեկնածուները
Գլուխնին ծռած դէպի տուն գացին։

Երբ յաղթանակի լուրը լսեցին,
բոլոր ժողովուրդ Հ.Մ.Ը.Մ.էն գացին,
Դհոլ ու ղուռնաո մէջտեղ բերեցին,
Մինչև ուշ գիշեր պար բռնեցին։

Ընտրութիւն վերջացաւ Ազգային Իշխանութեան,
Բոլոր երիտասարդութիւն իր շուրջը կեցաւ,
Պայքարի դիմաց երիտասարդաց պայքարեց,
Յաղթանակով դուրս եկաւ ընդդիմադիրներու դիմաց։

Կը գրեմ միայն մէկ գրութիւն,
Որ գիտնայ ժողովուրդ իրականութիւն,
Այսպէս եղաւ մեր ընտրութիւն,
Բաւ է այլևս աւելորդ խօսակցութիւն։

Ընտրութեան օր պայքար եղաւ,
Այդ պայքարն էլ իր վերջը գտաւ,
Պէտք չէ գրել տարբեր նիւթեր,
ժողովուրդի միտքը խանգարել։

Մոռնանք այլևս ինչ որ եղեր,
Կրկին դառնանք մենք եղբայրներ,
Յաջողութիւն մաղթենք մեր կեդրոնականին,
Որ ծառայեն միշտ մեր հայ ազգին։

18-6-1998 Պաղտատ

Հ.Մ.Ը.Մ.-ի Ութսուն Ամեակի Առթիւ

Դուք Հ.Մ.Ը.Մ.-ի երիտասարդներ,
Ձեր պարտականութեան մէջ միշտ պատրաստ եղէք,
Քայլէք դէպ առաջ տարէք յաղթանակ,
Հ.Մ.Ը.Մ.-ի անունը միշտ բարձր պահէք:

Ձեր հայրեր մայրեր ձեզմով են հպարտ,
Ունին երիտասարդներ Հ.Մ.Ը.Մ.-ական,
Ձեր յաղթանակները միշտ շարունակեցէք,
Պարծենայ ձեզմով բոլոր հայութիւն:

Հ.Մ.Ը.Մ.-ի փոքրիկ գայլիկներ,
Դուք ալ ձեր հերթին հնազանդ եղէք,
Ձեր մեծերու խօսքը միշտ մտիկ ըրէք,
Կարգ ու կանոնը այդտեղ յարգեցէք:

Տարին մէկ անգամ բոլոր Հ.Մ.Ը.Մ.-ական,
Բոլոր շրջաններէն Պաղտատ կու գան.
Կը կազմեն խաղեր խումբեր իրար հետ.
Եռանդ կը ստեղծեն իրարու միջև:

Մէկուն առաջնութիւն է շահած կ'ըսեն,
Մէկալը երկրորդը եղաւ կ'ըսեն,
Նպատակը այդ չէ, ինչ որ կը մտածեն,
Ազգային ոգին է մէջերնին արթնցնել:

Ութսուն տարիներ յարատևեցիր,
Ազգային ոգիով սերունդ պատրաստեցիր,
Անյաղթ մնաս դուն միշտ Հ.Մ.Ը.Մ.,
Բոլոր հայութեան սիրելի միութիւն:

15-7-1998 Պաղտատ

Իրաֆի Հ.Մ.Ը.Մ.-ի Յիսունամեակին

Երբ փոքր էիր բանի մը տարեկան,
Քեզ հետ ունէիր ֆիչ թիւով անդամ,
Տարիէ տարի երբ որ մեծացար,
Անդամներուդ թիւը աւելի բազմացաւ։

Յիսուն տարի առաջ էր Հ.Մ.Ը.Մ. հիմնուեցաւ,
Բոլոր երիտասարդութիւն իր շուրջը կեցաւ,
Եկան գրուեցան անդամներ դարձան,
Հ.Մ.Ը.Մ. անունը մինչև այսօր պահեցին։

Յիսուն տարուայ մէջ ինչեր դուն տեսար,
Յիսուն տարուայ մէջ ինչեր ֆաշեցիր,
Քու անխոնջ աշխատանքով շարունակեցիր,
Մասիս սարի պէս կանգուն մնացիր։

Ուր է տեսնուած այսպիսի միութիւն,
Հայր ու զաւակներ իր թոռնիկներով,
Յիսուն տարուայ մէջ անդամներ են եղեր,
Ինչպէս ժառանգորդներ իրար են յանձներ։

Յիսուն տարի առաջ դեռ մանուկ էիր,
Յիսուն տարի վերջ նոր երիտասարդ դարձար,
Երբ հասնես մինչև հարիւր ամեակիդ,
Մեր աչքին դու դեռ երիտասարդ ես։

Շատ երիտասարդներ քեզ հետ աշխատան,
Անոնցմէ շատերը այսօր ծերացան,
Մաս մը մահացան, մաս մը հեռացան,
Հ.Մ.Ը.Մ. անունը միշտ բարձր պահեցին։

Հ.Մ.Ը.Մ.-ի բոլոր անդամներ,
Գայլիկէն սկսեալ մինչև սկաուտներ,
Դուք ձեր կոչումին միշտ տէրը եղէք,
Հ.Մ.Ը.Մ.-ին անունը միշտ բարձր պահէք:

Հ.Մ.Ը.Մ. դուն մարզական միութիւն,
Ազգային ոգով ներշնչուած երիտասարդութիւն,
Ձեր ջահը միշտ թող լոյսով մնայ,
Կեցցէ միշտ կեցցէ Հ.Մ.Ը. Միութիւն:

10-10-1998 Պաղտատ

Սարդարապատ

Սարդարապատ դու Աւարայր,
Հայութեան եղար մեծ ճակատամարտ,
Քու հովէդ սկսեց թուրքերու յարձակում,
Քու հովէդ ծագեց անկախութեան ճառագայթ:

Թուրքերը կ'ուզէին ջարդել հայութեան,
Որ չմտածեն իրենց անկախութեան,
Երբ հայը իր անկախութիւնը կ'ուզէր,
Հայրենիքի համար զոհուել ալ գիտէր:

Թուրքի զինուորութեան հաշիւ չկար,
Մէկ հայը կը կռուէր հսանի դիմաց,
Հայը կը կռուէր իր երկրի համար,
Որ չմնար ստրուկ թուրքերու դիմաց:

Այդ պատերազմին շատ զոհ տուեցինք,
Անբիծ արիւններ այդտեղ թափեցինք,
Շատերը լացին, շատերը ողբացին,
Անկախութեան դրօշակ այդտեղէն պարզեցին:

Մայիս հսանուք հազար ինընհարիւր տասնուք,
Պատմական թուական դու մեր անկախութեան,
Բարձրացուցիր դրօշակ երեք գոյներով,
Կարմիր ու կապոյտ և նարնջագոյնով:

Եկեղեցիներու զանգերը հնչեցին,
Յաղթանակի փողերը բոլոր փչեցին,
Ուրախութեան արցունքներ այդտեղ թափեցին,
Անկախութեան դրօշակ այդտեղէն պարզեցին:

10-12-1998 Պաղտատ

Հ.Մ.Ը.Մ.-ի Մարզահանդէսին

Մենք անդամներ ենք Հ.Մ.Ը.Մ.ական,
Պատրաստ կեցած ենք ամէն մէկ վայրկեան,
Անզէնք զինուորներ ենք բոլոր հայութեան,
Կեցցէ միշտ կեցցէ բոլոր Հ.Մ.Ը.Մ.-ական։

Մարզական խաղերուն միշտ մասնակցած ենք,
Ցաղթանակով մենք միշտ դուրս ելած ենք,
Շեռնշաններ մեզ հետ բերած ենք,
Հ.Մ.Ը.Մ. անունը միշտ բարձր պահած ենք։

Թող ուրախանայ բոլոր հայութիւն,
Որ ունի այսպէս Հ.Մ.Ը. Միութիւն,
Գայլիկէն սկսեալ մինչև սկաուտներ,
Պարտականութեան մէջ պատրաստ կեցած են։

Դուռերը բացէք ով Հ.Մ.Ը.Մ.-ական,
Ձեր ֆոյր եղբայրներ խումբ-խումբ եկան,
Բոլոր շրջաններէն Պաղդատ եկան,
Մարզահանդէսին ձեզ հետ միացան։

Ալ ինչ կը սպասես դուռ Հ.Մ.Ը.Մ.-ական,
Տօնն է այսօր Հ.Մ.Ը. Միութեան,
Դհոլ ու զուռնան մէջտեղ բերեցէք,
Ձեռ-ձեռի բռնած շուրջպար պարեցէք։

Դաշտը լեցուած էր շատ մեծ բազմութեամբ,
Դաշտը լեցուած էր բոլոր հայութեամբ,
Կ'երգեն կը պարեն Հ.Մ.Ը.Մ.-ական,
Տօնն է այսօր Հ.Մ.Ը.Մ. Միութեան։

Ո՛վ Հ.Մ.Ը.Մ.-ի երիտասարդութիւն.
Բարձր պահէք միշտ ձեր պատուական անուն,
Բարձրացիր բարձրացուր նշանաբանով,
Բարձրացրած կ՛ըլլաս Հ.Մ.Ը.Մ. անուն:

Կեցցէ միշտ կեցցէ Հ.Մ.Ը.Միութիւն,
Կեցցէ միշտ կեցցէ Իրաւահայութիւն:

15-4-1999 Պաղտատ

Երազին

Երէկ գիշեր երազ տեսայ,
Երազիս մէջ երազը տեսայ,
Երազը եկաւ ինձ ջուր տուաւ,
Ջուրը տուաւ, մէկ կողմ կեցաւ։

Երազը դէմովդ շատ տխուր էր,
Իր աչերէն արցունք կը թափէր,
Ինչ էր պատահած իմ երազին,
Որ չէր խօսեր աւ ոչ մէկին։

Հարց տուի ես իմ երազին,
Ինչ է եկած իր գլխին,
Այդպէս տխուր մէկ կողմ կեցած,
Չի խօսիր աւ ոյնիսկ ինծի։

Ձեռքերը երկարցուց դէպի ինծի,
Իր գրկին մէջ առաւ ինծի,
Կը բաւէ այսքան ինծի տանջես,
Օտարութեան մէջ միանակ ձգես։

Աչքս բացի որ ես տեսնեմ,
Իմ երազի հետ խօսեմ,
Անհետացաւ այդ մութին մէջ,
Երազ դարձաւ երազիս մէջ։

Ձեմ հաւատար այդ երազին,
Քանի տեսած եմ ես երազին,
Երազը տեսայ օրը ցերեկով,
Կը խօսէինք մենք ժամերով։

Շատ մարդիկ կը երազեն,
Այդ երազով անոնք կ'ապրին,
Որ գայ մէկ օր իրականանայ,
Իր երազին արժանանայ։

20-8-1999 Պաղտատ

Նոր Տարի

Զանգերը հնչեցին բոլոր եկեղեցիներուն,
Զանգերը հնչեցին բոլոր աշխարհին,
Զանգերը հնչեցին խաղաղութեան,
Նոր տարի է այսօր բոլոր մարդկութեան:

Շնորհաւոր ձեր նոր տարին,
Իմ սիրելի հայր ու մայր,
Իմ սիրելի ֆոյր ու եղբայր,
Մեր սիրելի հարազատներ:

Առողջութիւն մաղթենք մեր մեծերուն,
Յաջողութիւն բոլոր երիտասարդներուն,
երջանկութիւն մեր փոքրերուն,
Որ տօնեն միշտ այսպէս նոր տարի:

Շնորհաւոր ձեր նոր տարին,
Մեր հայրենիքի զաւակներ,
Պիտ գայ մէկ օր բոլորս մէկ տեղ,
Տօնենք այսպէս ուրախ նոր տարի:

20-12-1999 Պաղտատ

Փետրուարեան Ապստամբութիւն

Համազասպ

Ամսու տասնութն է Փետրուար ամսին,
Հազար ինձը հարիւր հսաւ մէկ թուին,
Զէկայի բանտին մէջ բանտարկած էին,
Դաշնակցական ղեկավարներին:

Դաշնակցականներէն խումբ մը կազմեցին,
Զէկայի բանտի վրայ յարձակուեցին,
Բանտին դուռերը բոլոր կոտրտեցին,
Բանտարկեալներուն դուրս հանեցին:

Երբ դուռերը կոտրեցին ու ներս խուժեցին,
Այդ բանտին մէջ ինչեր պատահած էին,
Մարդիկ գլխատուած մէկ կողմ նետուած,
Գլուխ ու մարմին իրարմէն բաժանուած:

Լսած էինք մարդիկ որ կը գնդակահարուեն,
Կամ պատերազմի մէջ սուրով կը սպանուեն,
Բայց չէինք լսած այսպիսի բարբարոսութիւն,
Որ ըրած է համայնավար կուսակցութիւն:

Զէկան չունէր դատ դատավարութիւն,
Իր ձեռով կը տեսնէր իր դատավարութիւն,
Կացինը ձեռին հրամաններ կ'արձակէր,
Եղբայրներ ենք ով համայնավարներ:

Զէկայի բանտին մէջ շատ զոհ ունեցանք,
Ինչպէս Համազասպ և ուրիշ հաջեր,
Անոնցմէն միայն մաս մը ազատուեցան,
Նիկոլ, Շանթ, Համօ և իրենց ընկերներ:

Քսան մէկ թիուէն համայնավարութիւն իշխեց,
Բոլոր սովետ երկրները սարսափը տիրեց,
Ի վերջի վերջոյ համայնավարութիւնը ֆայֆայուեց,
Բայց դաշնակցութիւնը մինչև այսօր գործեց:

Փետրուար տասնութ դարձաւ յիշատակ,
Դաշնակցութիւնը այդ օր տարաւ յաղթանակ,
Գրուեցաւ գիրքերուն մէջ որպէս պատմութիւն,
Որ յիշուի միշտ Փետրուարեան ապստամբութիւն:

11-1-2000 Պաղտատ

Փետրուար Տասնութ

Կրկին մտանիմ Փետրուար ամսուն,
Յիշեցուց մեզ իր ապստամբութիւն,
Ինչեր պատահաւ դաշնակցականներուն,
Երբ սկսած էր համայնավարութիւն:

Քսան մէկ թուին Փետրուար տասնութին,
Ձերբակալած էին դաշնակցականներին,
Որ դաւաճանեն իրենց ընկերներին,
Մերժեցին անոնիմ անոնց պահանջներին:

Զէկայի բանտին մէջ գլխատեցին,
Ինչպէս Համազասպ և իր ընկերներին,
Զոհուեցան անոնիմ իրենց գաղափարին,
Հարազատ մնալով իրենց երթումին:

Ուր է տեսնուած այսպիսի մարդկութիւն,
Իր ձեռքով գլխատէ իր հարազատներուն,
Այս է ուրեմն համայնավարութիւն,
Որ չի ճանչնար ոչ մի ազգութիւն:

Թող վառ մնայ միշտ իրենց յիշատակ,
Դաշնակցական բոլոր ընկերներուն,
Տարին մէկ անգամ տօնենիմ յիշատակ,
Փետրուար ամսուայ նահատակներուն:

21-2-2000 Պաղտատ

Մայրերու Տօնի Առթիւ

Շատ եմ լսած իմ փոխրութեան,
Թէ որքան ես չարչարել,
Գիշերները անուն ձգած,
Իմ սիրելի իմ մայրիկ:

Քու կուրծերէդ կաթ եմ խմեր,
Հալալ կաթը մայրական,
Սնունդ առի ու մեծացայ,
Դարձայ զաւակ պատուական:

Քու խնամով ես մեծացայ,
Երիտասարդ ես դարձայ,
Այն ժամանակ նոր զգացի,
Ինչ ըսել է մայրութիւն:

Բոլոր աշխարհ ես պտտեցի,
Մօր սրտի պէս փնտռեցի,
Մօր սրտի պէս բնաւ չկայ,
Իմ սիրելի իմ մայրիկ:

Տօնն է այսօր իմ մայրիկիս,
Ինչ տամ քեզի գոհացում,
Եթէ սիրտս քեզ նուիրեմ,
Դեռ քաւ չէ ան քեզ համար:

Կը մաղթեմ քեզ բոլոր կեանքովդ,
Ապրես միշտ դուն երջանիկ,
Քու շուրջդ տակ ապրենք մենք միշտ,
Իմ սիրելի իմ մայրիկ:

17-3-2000 Պաղտատ

Մեր Սիրելի Սկաուտներ Հայոց Զաւակներ

Ով սկաուտներ դուք Հ.Մ.Ը.Մ-ի,
Տօնն է այսօր ձեր բառասուն ամեակի,
Սկաուտներ կը տօնեն իրենց տարեդարձ,
Մարզադաշտի մէջ բոլորը հաւաքուած:

Կոչ ըրին բոլոր խումբերուն,
Խումբերը բոլոր դաշտ հաւաքուեցին,
Դրօշակներ ձեռքերնին կը պատրաստուէին
Տողանցքի այլևս պիտ սկսէին:

«Յառաջ նահատակով» քայլերգը սկսուեց,
Դրօշակախումբը դէպի դաշտ քայլեց,
Բոլոր խումբերը իրեն կը հետևէին,
Կարգ ու կանոնով անոնք կը քայլէին:

Կը քայլէին սկաուտներ ուրախ ու զուարթ,
Ինչպէս զինուորներ յաղթական դարձած,
Բոլոր ժողովուրդ կը ծափահարէին,
Մեր սիրելի սկաուտ հայոց զաւակներին:

Ձեր բանակումներէն շատ բան սորվեցաք,
Զարքաշ աշխատանքի դուք վարժուեցաք,
Ինքնավստահութիւն ձեր անձի վրայ,
Հայրենասիրութեան ոգիով դուք մեծացաք:

Հասիր օգնութեան միշտ դու բոլորին,
Կրցածիդ չափով մեծին ու փոքրին,
Որ գիտնան ձեզ բոլոր մարդկութիւն,
Այս է տիպարը մեր սկաուտներուն:

Քառասուն տարիդ ալ լրացաւ,
Քառասուն գարուններ ալ անցաւ,
Երէկուայ մանուկներ այսօր մեծացան,
Եւ այսօր անոնք սկաուտներ դարձան:

Քալէ ով արի և դուն արեանուշ,
Մեր Հ.Մ.Ը.Մ.-ի դրօշին ներքև,
Դուք էք նոր սերունդ հայոց ապագան,
Մեր սիրելի սկաուտներ հայոց զաւակներ:

25-5-2000 Պաղտատ

Եկուր Ընկեր Ձեռ-Ձեռի Տանիմ

Եկուր ընկեր ձեռ-ձեռի տանիմ,
Այս երկրէն հեռանանիմ,
Կը բաւէ մեզ այսման տանջանիմ,
Օտարներուն ծառայ դառնանիմ;

Մենիմ ալ ծնանիմ ազգով հայ ենիմ,
Մեր երկիրն է Հայաստան,
Ինչու այստեղ պիտի մնանիմ,
Օտարական որ դառնանիմ:

Պիտ գայ մէկ օր մեր զաւակներ,
Պիտի մեղադրեն բոլորիս,
Դուխ էր որ պատճառ դարձամ,
Օտարական մնացինիմ:

Մտածելու ինչ կարիմ կայ,
Վերադառնանիմ Հայաստան,
Այնտեղ ապրենիմ ու աշխատենիմ,
Մեր զաւակներ հայ մնան:

Այն ազգը որ տուն տեղ չունի,
Եւ ոչ ալ հայրենիմ,
Օտարութեան մէջ ապրելով,
Կարճ ժամանակէն կը ձուլուի:

Եթէ կ'ուզես որ հայ ապրես,
Ձու զաւակներ հայ պահես,
Բոնէ ճամբան հայրենիմիդ,
Օտարութիւննէն կը փրկուես:

8-10-2000 Պաղտատ

Կաղանդ Պապան

Երեսուն մէկն է դեկտեմբերին,
Կէս գիշերին դուռը զարկին,
Դուռը բացինք, տեսանք մէկ մարդ,
Կաղանդ պապան դռան կանգնած։

Հրամեցէք կաղանդ պապա,
Հեռու տեղէն դուք եկած էք,
Եկուր նստիր հանգստացիր,
Կրակին մով դու մօտեցիր։

Կաղանդ պապան հսկայ մէկ մարդ,
Մեծ պարկ մը ուսին շալակած,
Տունէ տուն դուռ կը զառնէր,
Փոխրիկներուն նուէր բերած էր։

Ինչ է անունդ իմ սիրելիս,
Իմ անունս է Հայաստան,
Ինչ սորված ես Հայաստանէն,
Արտասանէ որ մենք լսենք։

Կարդալ գրել սորվիր տղաս,
Որ գիտնաս ու պատմութիւն,
Հայրենիդ է մայր Հայաստան,
Այնտեղ կ՛ապրի բոլոր հայութիւն։

Ամէն մէկը շարքի կեցաւ,
Իր նուէրն ալ ստացաւ,
Ամէն մէկը արտասանեց,
Կաղանդ պապային շատ գոհ մնաց։

Շատ նստելու ժամանակ չունեմ,
Ուրիշ տեղեր երթալ ունեմ,
Շատ երեխաներ ինձ կը սպասեն,
Մինչև հիմա չեն ճնացեր։

Ոտքի ելաւ կաղանդ պապան,
Յառաջացաւ դէպի դռան,
Մեր նուէրները հաւաքեցինք,
Ուրախ-ուրախ մենք ճնացանք։

19-11-2000 Պաղտատ

Ծերութիւն

Ինչ ըսել է ծերութիւն,
Մարդուս տարիքի մեծութիւն,
Տարիքը հասած է ութսուն,
Ատոր կ՛ըսեն ծերութիւն:

Կան մարդիկ որ առողջ են,
Եւ ցիւթապէս ապահոված են,
Թէև տարիքով ալ մեծ են,
Բայց անոնք ծերացած չեն:

Կ՛ուտեն կը խմեն կը վայելեն,
Բոլոր աշխարհ ոտքի տակ կ՛առնեն,
Ուր մնաց իր մեծութիւն,
Որ կ՛ըսեն ատոր ծերութիւն:

Կան մարդիկ որ դժբախտ են,
Եւ հոգեպէս տանջուած են,
Ձեռքէ ոտքէ ալ իսկած են,
Անոնց կ՛ըսեն ծերացած են:

Կը յիշէ միշտ իր երիտասարդութիւն,
Իր անցուցած այդ օրերուն,
Ալ չի դառնար երիտասարդութիւն,
Կը խլես միշտ դէպի ծերութիւն:

Երանի այն մարդուն,
Որ չի հասնիր այդ օրերուն,
Ծերութիւնը շատ գէշ բան է,
Մարդուս կեանքի վերջաւորութիւնն է:

22-1-2001 Պաղտատ

Գրէ՛ Ով Գրիչ Որեան Կարող Ես

Գրէ՛ ով գրիչ որեան կարող ես,
Պիտի գայ մէկ օր որ դուն պիտ դադրես,
Գրէ՛ աշխարհին հայոց պատմութիւն.
Ինչեր եկած են մեր հայոց գլխուն:

Հայը հալածուած է իր թշնամիներէն,
Հողերը գրաւուած են այդ վատ թուրքերէն,
Գրէ՛, որ գիտնան բոլոր մարդկութիւն,
Հայոց իրաւունքները կորսուած են բոլոր:

Մէկ ու կէս միլիոն հայեր Տէրզօրի մէջ ջարդեցին,
Մնացեալ հայեր գաղթական հանեցին,
Հայոց հողերը բոլոր գրաւեցին,
Հայութիւն բոլոր թափառական մնացին:

Մինչև երբ պիտի գրաւուած մնայ,
Մեր Վան ու Սասուն, Մուշն ու Զէյթուն,
Պիտի գայ մէկ օր որ իրականանայ,
Հայոց հողերը ետ վերադառնայ:

Կը բաւէ մեզ այսքան համբերել,
Հայոց հողերը գրաւուած տեսնել,
Ոտքի կանգնեցէք ով երիտասարդութիւն,
Հայոց հողերուն տէրը դուք դարձէք:

Գրէ՛ ով գրիչ, որեան կարող ես,
Քու գրութեամբդ է որ դուն պիտ փաստես,
Հայը կայ ու կը մնայ,
Իր պահանջին տէրն օր մը պիտ դառնայ:

2-3-2001 Պաղտատ

Դրօշ եռագոյն

Լսած եմ որ հայրենիք ունենք,
Բայց հայրենիքէս շատ հեռու կ՛ապրեմ,
Լսած եմ որ դրօշակ ունենք,
Բայց չեմ տեսած ծածանած ան երբեք:
Ապրեցայ ես միշտ կարօտով
Իմ փափաքս մէկ օր կատարուեց:

Տեսայ հայրենիք եւ մեր հայութիւն,
Տեսայ ծածանած դրօշն եռագոյն,
Ապրեցայ կարճ ժամանակ իմ հարազատներուս հետ,
Կրկին ետ դարձայ մնացի իմ հին երազներուս մէջ:

Մեր հայրենիք եւ դուք հայութիւն,
Ինչեր քաշած էք մինչեւ այս օրերուն,
Դարեր են անցեր միշտ դուք հալածուած,
Բայց ձեր կամքին տէրն էք միշտ դուք դարձած:

Մայիս քսանութին հազար իննըհարիւր տասնութին,
Անկախութիւն հռչակեցիր դուն մեր հայրենիքին,
Բարձրացուցիր դրօշակ հայոց եռագոյն,
Ճանչցան ազգեր քու անկախութիւն:

Քսան թուականէն դադրեցաւ անկախութիւն,
Մեր հայրենիք դարձաւ սովէտ միութիւն,
Պահուեցաւ դրօշակ մինչեւ այս օրերուն,
Մինչեւ հռչակուեցաւ մեր նոր անկախութիւն:

Դուք որդիները մեր Արամներին,
Դուք զաւակները մեր հայոց ազգին,
Ձեզմով պարծեցաւ բոլոր հայութիւն,
Ձեզմով հռչակուեցաւ մեր նոր անկախութիւն:

Սեպտեմբեր ամսու հաւն մէկին,
Հազար իննըհարիւր իննսուն մէկ թուին,
Անկախութիւն հոչակուեցաւ մեր հայրենիքին,
Բոլոր ժողովուրդ ճեզ շնորհաւորեցին։

Քեզ չեմ մոռանար Մայիսեան անկախութիւն,
Որ այսօր ունեցանիք մեր նոր հանրապետութիւն,
երկուխդ ինձ համար դարձաք սրբութիւն,
Ծածանես յաւիտեան մեր դրօշ եռագոյն։

25-3-2001 Պաղտատ

Տարեդարձ

Տօնն է այսօր երիտասարդացին,
Տօնն է իր ծօթանասուն հինգ ամեակին,
Երիտասարդաց կը տօնէ իր տարեդարձը,
Իր անդամներով բոլոր հաւաճուած:

Վարչութիւնը կանգնած մոմերու առջև,
Իր շուրջ հաւաքած իր անդամներ,
Երգեցին երգը տարեդարձին,
Տօնն է այսօր ծօթանասուն հինգ ամեակին:

Մոմեր շարեցին իր թուականով,
Կրակ տուին, լուսաւորեցին,
Բոլոր մոմերը կրկին մարեցին,
Միայն մէկ մոմ վառուած թողուցին:

Այդ մէկ մոմով դուն լուսաւորուես,
Բոլոր տարիներ միշտ յաջողութեամբ անցնես,
Քու անդամներով միշտ դուն պարծենաս,
Ու ամէն տարի դուն այսպէս տօնես:

Ամսու հսան երկուքն է Յուլիս ամսին,
Հիմնադրութեան օրն է երրտասարդացին,
Մաղթենք իրեն յարատևութիւն,
Որ մնայ միշտ երիտասարդաց միութիւն:

Կեցցէ, միշտ կեցցէ երիտասարդաց միութիւն,
Կեցցէ, միշտ կեցցէ իրաւահայութիւն:

18-8-2001 Պաղտատ

Բողոք Աստուծոյ

Քեզմէն զատ ուրիշ Աստուած ալ չըկայ,
Կը պաշտեմ բեզ դուն ես մեր Աստուած,
Եկած եմ այսօր բեզ դէմ մեղաւչելու,
Հայ ժողովրդի ջարդուելուն համար:

Որդի մը ունէիր Յիսուս անունով,
Յիսուս խաչուեցաւ չար մարդոց ձեռով,
Ջայրացար դուն անոնց արարքով,
Մթնեցաւ աշխարհ Յիսուսի խաչելուն օր

Մէկ ու կէս միլիոն հայեր Տէրզօրի մէջ ջարդուեցան,
Ոչ մէկ ազգ հայութեան օգնութեան չհասաւ,
Ջէ եղած երբեք այսպիսի բարբարոսութիւն,
Որ ըրաւ մեզի թուրք կառավարութիւն:

Մենք ալ ազգ ենք ապրելու իրաւունք ունենք,
Ինչպէս բոլոր ազգեր որ ազատ կ'ապրեն,
Մենք ալ խլեցինք հու որդու ճամբով,
Ջարդուեցանք վերջ թուրբերու ձեռով:

Թուրբեր կը ջարդէին այդտեղ հայութեան,
Եւրոպան կեցած կը դիտէր անոնց,
Հայը իրաւունք չունէր իր հողեր պահանչէր,
Իր հողին վրայ ան ազատ ապրէր:

Կ'ուզէի տեսնել հու զօրութիւն,
Քանի կ'ապրիմ ես մինչև այս օրերուն,
Պատժէիր դուն այդ վատ թուրբերուն,
Որ աշխարհ տեսնար հու արդարութիւն:

Ես ալևս այն եզրակացութեան եկայ,
Որ աշխարհի վրայ արդարութիւն չկայ,
Ուժն որ կ՛իշխէ բոլոր աշխարհին,
Արդարութեան խօսքն է մնացած և ոչ իրականութիւն:

Կը ներես որ քեզ դէմ կը մեղանչեմ,
Ես ալ այդ ազգի զաւակներէն մէկն եմ,
Հակառակ այդ բոլոր պատահածներուն,
Կրկին կը պաշտեմ քեզ, դուն Ես մեր Աստուած:

12-10-2001 Պաղտատ

Հ.Ե.Ե.Միութեան Եօթանասուն Հինգ Ամեակի Տօնակատարութիւն

Տօնուեցաւ տօնը մեր երիտասարդացին,
Իր յորելեանը եօթանասուն հինգ ամեակին,
Մասամբ մը ճառեցին և արտասանեցին,
Վերջ տուաւ հանդիսութիւնը իր յորելեանին:

Եօթանասուն հինգ տարիդ ալ լրացաւ,
Տարի մը ևս աւելի մեծացար,
Տարուէ տարի դեռ պիտի մեծանաս,
Բայց խորհիդ մէջ երիտասարդ կը մնաս:

Շատ անդամներու անուններ յիշուեցան,
Որ ﬕու շուրիդ տակ անոնք մեծացան,
Երէկ ներկայ էին այսօր բացակայ,
Բայց դուն մնացիր միշտ երիտասարդաց:

Անունդ բաւ է բոլոր իրաֆահայութեան,
Հաւաֆավայր մը եղար մեր երիտասարդութեան,
Հակառակ բոլոր դժուրութիւններուն,
կանգ չառիր երբեք դուն երիտասարդաց:

Ինչ որ ալ ըսեմ գովասանք պիտ ըսեն,
Գովասանքի երբեք դուն կարիք չունես,
Քու գործնէութիւնդ դարձաւ գովասանք,
Անդամներդ միշտ հեզմով են հպարտ:

Պիտ յարատևես դուն միշտ երիտասարդաց,
Բոլոր երիտասարդութիւն հեզ հետ են կապուած,
Ազգային ոգով սերունդ մը պատրաստեցիր,
Երիտասարդաց անունը միշտ կանգուն պահեցիր:

Սուրբ էջմիածինէն կոնդակ ղրկեցին,
Այդ կոնդակով ֆեզ շնորհաւորեցին,
Մաղթելով ֆեզ միշտ յարատևութիւն,
Որ պահես դուն երիտասարդութիւն:

Թող պարծենայ բոլոր իրաֆահայութիւն,
Որ ունի այսպէս երիտասարդաց միութիւն,
Կեցցես միշտ կեցցես երիտասարդաց,
Կը սպասենք տեսնել ֆու հարիւր ամեակ:

17-12-2011 Պաղտատ

Նորաշէնի Մարզադաշտ

Եկուր ընկեր երթանք մէկ տեղ,
Երթանք դէպի Նորաշէն,
Մեր եղբայրներ փոձեր կ՛ընեն,
Այն տեղ մեզի կը սպասեն:

Ամէն օրեր փորձեր կ՛ընեն,
Որ մրցումներու մասնակցեն,
Տարբեր-տարբեր խումբերու հետ
Մրցումներ միշտ կը կատարեն:

Նորաշէնի ժողովուրդը,
Անհամբեր միշտ կը սպասեն,
Ե՞րբ պիտի բացուի դաշտի դռներ,
Որ երթանք մենք դէպ այդտեղ:

Ունենք այնտեղ մեր տիկնաց խումբ,
Կը բերէ օգնութիւն,
Կը գործեն միշտ վարչութեան հետ,
Որ պահեն մեր մարզադաշտ:

Ամէն ամիս ունինք նստուածք,
Ունինք այնտեղ կեր ու խում,
Նորաշէնի դաշտը գալով,
Կը շէնցնէք մարզադաշտ:

Մտածելու ինչ կարիք կայ,
Երբ ունինք մեր մարզադաշտ,
Ձեր զաւակներ հոն ղրկելով,
Կը մնայ մեր մարզադաշտ:

15-2-2002 Պաղտատ

Քալէ Դէպ Առաջ Ալ Ետ Մի՛ Նայիր

Քալէ դէպ առաջ ալ ետ մի՛ նայիր,
Երկու բայլ անցիր, մէկ բայլ դուն կեցիր,
Պիտ գայ մէկ օր, որ պիտ հասնիս,
Նպատակներդ պիտ իրագործուին:

Աշխարհ ելևէջ է ինչպէս աստիճան,
Մաս մը բարձրացան, մաս մը վար իջան,
Անցեալը անցած է ալ ետ չի դառնայ,
Մարդս իր գործով յիշուած կը մնայ:

Երբ գիտնաս դու կեանքիդ շիտակ ճամբան,
Սխալ չ'ըլլես ու բլած ճամբան,
Ապագադ փայլուն է ալ մի՛ մտածիր,
Քալէ դէպ առաջ ալ ետ մի՛ նայիր:

Հասիր օգնութեան միշտ դու տկարին,
Կրցածիդ չափով ամէն մէկ անձին,
Աստուած պիտ դառնայ քեզ օգնական,
Քալէ դէպ առաջ ալ ետ մի՛ նայիր:

2-8-2005 Պաղտատ

Ութ Տարեկան Մեր Կեդրոնը

Այսօր, մենք՝ անդամ-անդամուհիները «Վիկթրի» առողջապահական կեդրոնի, առիթ ունենք նշելու մեր կեդրոնի ութերորդ տարեդարձը: Անշուշտ եօթ տարիներ անցած են և այսօր կ'առաջնորդինք իր ութերորդ տարին: Կը յուսամ տեսնիլ այս տարի մեր կեդրոնը աւելի բարգաւաճած եւ աշխուժ վիճակի մէջ:

Այս անցած երկար տարիներու ընթացքին թերևս ունեցած էք որոշ մտահոգութիւններ, խնդիրներ, բայց ձեր անխոնջ աշխատանքով և լուրջ գործունէութեամբ՝ կարողացած էք յաղթահարել բոլոր տեղի ունեցած մտահոգութիւնները, առանց գանգատի և տրտունջի կարողացաք հասցնել այս առողջապահական կեդրոնը այսօրուայ պատշաճ վիճակի մէջ:

Գնահատելի է իր կատարած դերը, որովհետև գործ մըն է, որ կապ ունի մարդկային սիրոյ հետ: Այսօր, հաւաքուած են այս կեդրոնի շուրջ, մօտաւորապէս երկու հարիւր աւելի տարիքաւոր հայրեր և մայրեր: Եւ դուք յարգելի վարչութիւն և անդամներ, ստանձնելով այդ բոլորի պատասխանատուութիւնները որպէս անդամ և անդամահուիներ առողջապահական կեդրոնի, ուրախութեամբ կու գաք կատարելու իրենց բոլոր պահանջները և կարիքները, գոհ ձգելով բոլորին՝ աւելիով և ոչ պակաս: Վարձքերնիդ կատար, Աստուած ձեզի ուժ, կարողութիւն պարգևէ:

Ինչպէս կու գամ մաղթանքիս խօսքը ընելու՝ թող ութ աստղերը շողշողան մեր առողջապահական կեդրոնի վրան, լուսաւորեն այդ կեդրոնին, նաև լուսաւորեն մեր անդամներուն սրտերը:

Մաղթանքներս նաև մեր կեդրոնի տնօրէնութեան և իր բոլոր գործակից ընկեր և ընկերուհիներուն, որ ջանք չեն խնայեր կատարելու իրենց վրայ դրուած պարտականութիւնները լիովին: Ինչպէս գրասենեակի, բուժարանի, մարզանքի պաշտօնեաները, կերակուր հրամցնողները, նաև սրահի պատասխանատու վարիչները, որ մեծ դեր ունեն օրուայ կապակցութեամբ իրենց պատրաստած ծրագիրներով:

Անգամ մը ևս կու գամ ըսելու, թող վառ մնայ այս կեդրոնը ձեր ղեկավարութեամբ, փառ ու պատիւ բոլոր անձնաւորութիւններուն, որոնք աշխատեցան, շէնցուցին մեր «Վիկթրի» առողջապահական կեդրոնը, պահեցին մինչև օրս ու պիտի տանեն յաւերժ:

11-15-2007
Գլենդէլ, Լոս Անջելոս

Պրն. Պերճ Կարապետեանի Մօր Մահուան Առիթով, որ Մահացած է՝ 1-5-2008-ին

Մթներ էր այդ օր իմ մօրս մահուան,
Առին իմ մօրս անդին ու տարան,
Զաւակներ նստան լացին, ողբացին,
Այդ արցունքներ սիրտ մորմոքեցին։

Ուզեցի փրկել մահուան ձեռքերէն,
Որ չը հեռացնեն իրեն զաւակէն,
Բայց մահը աւելի զօրաւոր գտնուեց,
Ֆան թէ իմ կամքս որ կ՛ուզէի փրկել։

Գնաց իմ մայրս առանց խօսելու,
Չը կրցաւ անգամ մեզ հրաժեշտ տալու,
Տարին իմ մօրս տարին առ յաւերժ,
Որ չտեսնանք իրեն մինչև կեանքի վերջ։

Պիտ գայ մէկ օր որ իրար գտնենք,
Մայր ու զաւակներ իրար հանդիպենք,
Շատ բան ունէի ըեզի խօսելու,
Տարին իմ մօրս ալ որու հետ խօսեմ։

Զըկայ ալ իմ մայր որուն ես հարցնեմ,
Որ երթամ ես իր ետև փնտռեմ,
Չգեց մեզ մենակ, ձգեց ու գնաց,
Այս աշխարհին մէջ խելագար ձգած։

Մահը մայր զաւակ իրարմէ բաժանեց,
Իմ սրտի մէջ մեծ ցաւ պատճառեց,
Աստուած իր հոգին թող լոյսով պահէ,
Իր արքայութեան մէջ արժանի դարձնէ:

1-8-2008

Մեր Սիրելի Սուզի, Ո՛վ Դու Հայուհի

Երբ Սուզին սրահի մուտքը կոխեց,
Բոլոր ժողովուրդ իրեն ծափահարեց,
Սուզին և հակառակորդ օղակին մէջ առին,
Ամէն մէկ իրենց տեղ գրաւեցին։

Կոփամարտի առաջի զանգը հնչեց,
Առաջի հարուածը Սուզիով սկսեց,
Բոլոր ժողովուրդ կը ոգևորէին,
Մեր սիրելի Սուզին ո՛վ դու հայուհի։

Քու բռունցքներ միշտ ուժեղ պահիր,
Քու հարուածներով քու թշնամին վար փոիր,
Որ գիտնան քեզ բոլոր մարդկութիւն,
Այս է հարուածը մեր հայուհուն։

Քու յաղթանակը աշխարհը լսեց,
Մինչև Ամերիկա լուրերը տարածուեց,
Անյաղթ մնաս դու մեր կոփամարտուհի,
Մեր սիրելի Սուզի, ո՛վ դու հայուհի։

Կ՛ըսեն թէ հայը իր թիւով քիչ է,
Բայց իր գործունէութեամբ միշտ առաջ է,
Ամէն մրցումներուն յաղթանակ տարած է,
Հայու անունը միշտ բարձր պահած է։

Յաղթանակներդ թող շարունակուին,
Կուրծքիդ վրան ոսկէ մեդալներ շարուին,
Պարծենայ քեզմով բոլոր հայութիւն,
Մեր սիրելի Սուզի, ո՛վ դուն հայուհի։

4-8-2008

Ուխտագնացութիւն

Բարով երթաս հազար բարով,
Մեր սիրելի մեր Հովիկ,
Դուն ալ գնացիր ուխտագնացութեան,
Քու ուխտը թող ընդունելի լինի:

Ամէն օրեր քեզ յիշած ենք,
Մաղթանքներով միշտ յիշած ենք,
Ողջ ու առողջ վերադառնաս,
Քու օճախիդ տէրը դառնաս:

Հայրենիքի կարօտը մենք կը հաշենք,
Քու վերադարձիդ մենք կը սպասենք,
Պատմէ մեզի հայրենիքէն,
Մեր սրտերու կրակը մարէ:

Վերջ ի վերջով վերադարձար,
Քու օճախիդ տէրը դարձար,
Հայրենիքէն օրհնէք բերիր,
Մեր կեդրոնը լուսաւորեցիր:

Սիրեցիք քեզ ամէն սրտով,
Ոչ թէ գործի բերումով,
Այլ մարդկային տեսակէտով
Մեր սիրելի մեր Հովիկ:

Թող Աստուած քեզ կեանք պարգևէ,
Ընտանիքիդ գլխուն պահէ,
Տեսնենք քեզի մենք շարունակ,
Ողջ ու առողջ կանգուն կեցած:

10-25-2008

Հաստատուն Քայլի 9 Տարիներ
«Վիկթրի» Առողջապահական Կեդրոնի 9-րդ Տարեդարձը

Ասկից տարի մը առաջ էր համախմբուած այս սրահի մէջ տօնեցինք մեր կեդրոնի ութ ամեակը, այդ առիթով գրեցի յօդուած մը՝ «Մեր կեդրոնը ութ տարեկան» և այսօր եկած ենք նշելու մեր կեդրոնի իններորդ տարեդարձը: Այստեղ կը նշմարիմ պատին վրան զետեղուած իննն աստղեր, որ կը խորհրդանշէ՝ մեր կեդրոնը իննը տարեկան է: Այդ իննը աստղերը թող ցոլացնեն իրենց լոյսերը լուսաւորելու մեր անդամներու սրտերը: Գիտենք, տան ղեկավարն հայրն է, երբ որևէ պատճառներով չի կարող հայրը ղեկավարել՝ այդ պարագային ղէկը կը յանձնէ իր անդրանիկ զաւակին՝ շարունակելու այդ տան կեանքը:

Այսօր, ունինք մեր օճախը բաղկացած երեք հարիւր տարիքաւոր հայրերէ, մայրերէ, յանձնած ենք այդ ղէկը մեր սիրելի Հովիկին, որովհետև այս կեդրոնի անդրանիկ զաւակն է՝ ստացած է երեք հարիւր անդամներու պատասխանատուութիւնը իր ուսերուն վրան, կը ֆալէ դէպ առաջ առանց տրտունջի, առանց յոգնելու, որովհետև գիտէ իր կատարած գործը մարդասիրական գործ մըն է, որ ընդունուած է մարդկութեան կողմէ, ինչպէս նաև, ընդունած է Աստծոյ կողմէ:

Կու գամ ըսելու՝ վարձերնիդ կատար, Աստուած ձեզ ուժ, կարողութիւն պարգևէ՝ մեր սիրելի Հովիկ: Մաղթանքներս մեր սիրելի տնօրէնուհի Էլմիրա Քոլտուխչեանին, այդ շնորհալի տիկնոջը, որ շարունակ սրահի մէջ երթևեկութեան ընթացքին մաղթանքի խօսքերով կանցնի՝ Բարի լոյս Ձեզ սիրելի ժողովուրդ, բարի ախորժակ Ձեզ սիրելի ժողովուրդ, հօր մը կամ մօր մը հետ խօսացած պարագային՝ ինչպէս հարազատ զաւակի պէս կը մօտենայ: Կը մաղթեմ իրեն առողջութիւն և երջանկութիւն:

Ունինք մեր սիրելի աղջիկները, որ հոյակապ կը գործեն այս սրահի մէջ, լրիւ կը կատարեն իրենց պարտականութիւնները՝ ըլլայ գրասենեակի աղջիկները, բուժարանի, սրահի գործող և մարզանքի աղջիկները: Կու գամ ըսելու՝ վարձերնիդ կատար, մեր սիրելի աղջիկներ: Մաղթանքներս նաև բոլոր գործող տղամարդկանց:

Ունինք մեր սրահի սիրելի վարիչները, իւրայատուկ անձնաւորութիւններ են, հոյակապ գործունէութիւն կը ցուցաբերեն իրենց օրուայ պատրաստած ծրագիրներով: Եկէք համախմբուինք այս բուռ մը վարչութեան կողքին, գնահատենք, արժևորենք իրենց տարած գործունէութիւնը, փառք ու պատիւ իրենց:

կեդրոնի Իններորդ Տարեդարձի Տօնակատարութիւնը

Հինգշաբթի օր էր, առաւօտեան ժամը ութին, ըստ սովորականին այցելեցինք կեդրոնը, երբ մուտ կոխեցինք սրահէն ներս, տեսայ սրահի կերպարանքը բոլորովին փոխուած էր, սեղաններու դասաւորումը, զարդարանքը ուրախալի էր: Այդ երեկոյթը բոլոր անդամները անհամբեր կը սպասէին այդ օրուայ ծրագրի յայտարարութեան, նախաճաշը կատարելէն վերջ սիրելի Վրէժը յայտարարեց՝ մեր այսօրուայ ծրագիրն է մեր կեդրոնի իններորդ տարեդարձի տօնակատարութիւնը, որոշուեցաւ, որ մարզանքը այսօր չեղեալ համարուի և տեղեկացուցին բոլոր անդամ-անդամուհիներուն ժամը 10.30 ներկայ գտնուին սրահին մէջ, որովհետև պիտի սկսինք մեր ծրագիրը: Նոյն ժամուն ներկայ էին «Վիկթրի» առողջապահական կեդրոնի վարիչները՝ պրն. Պերճ Կարապետեանը, պրն. Հովիկ Մեհեճեանը, կը բացակայէր պրն. Միհրան Եսայեանը, նաև ներկայ էին՝ տիկ. Էլմիրա Քուլուխչեանը, սրահի վարիչները ու կեդրոնի բոլոր անդամ-անդամուհիները:

Պատիւ տրուեցաւ պրն. Պերճ Կարապետեանին բացման խօսքը կատարելու: Ան շնորհաւորեց իններորդ տարեդարձը, գնահատեց տնօրէնութեան և բոլոր գործակիցներուն իրենց տարած գործունէութեան համար, ինչպէս նաև առողջութիւն, երկարատև կեանք մաղթեց, մեծարեց հայրերուն և մայրերուն: Որմէ ետք պրն. Հովիկ Մեհեճեանը կրկին շնորհաւորեց և մաղթեց ուժ կարողութիւն բոլորին: Ուրիշ յայտարարութիւն մը ևս ըրաւ, որ պրն. Պերճի տարեդարձը կը զուգադիպի Նոյեմբեր ամսուայ 15-ին, մոմերը վառեցին, կարկանդակը կտրեցին, երգեցին տարեդարձի երգը, շնորհաւորական և մաղթանքի խօսքը եղաւ Էլմիրա Քուլախճեանի կողմէն: Բացուեցաւ խմիչքի շիշերը, լեցուցին բաժակները, բոլորը միասնաբար խմեցին մեր կեդրոնի կենացը, ինչպէս նաև պրն. Պերճի կենացը: Նուագը սկսեց նուագել, ժողովուրդը ոգևորուած իջաւ կեդրոնը պարելու մոռնալով այդ օր իրենց հիւանդութիւնները և վայրկեան մը յիշելով իրենց երիտասարդութիւնը օգտուելով և վայելեն: Այդ օր նաև տեղի ունեցաւ դրօշակի զետեղումը նուագով:

Գալով մեր սիրելի աղջիկներին, բոլորը մէկ տեղ իջած էին հիւրասիրելու անդամներուն, սեղանները լեցուած էր Աստուծոյ բարիքներով, ինչպէս՝ կարկանդակով, տարբեր աղանդերներով և խմիչքներով: Կեդրոնի մթնոլորտը բոլորովին փոխուած էր: Այդ օր ամէն մէկ կողմէն սրտի խօսք կ'ուղղուէր վարչութեան և բոլոր գործակից ընկերներուն: Արտասանուեցաւ ազգային ոգով արտասանութիւններ, կարդացուեցաւ անձնական գրութիւններ անդամներու կողմէ, նաև ես կարդացի իմ գրածս համառոտ կենսագրականը մեր կեդրոնի իններորդ տարեդարձի առթիւ: Որմէ ետք տեղի ունեցաւ մեր սիրելի Վրէժի և Սուզանայի կողմէն կարճ դերակատարութիւն մը, որ կը ներկայացնէր Զառլի Զափլինի կեանքէն: Այդ օրը Վրէժը դարձաւ հայոց Զառլի Զափլինը խանդավառելով սրահը, բուռն ծափահարութեան արժանացաւ, նաև տեղի ունեցաւ բանի մը պարեր մասնակցութեամբ տիկ. Ռուզանայի և մէկալ աղջիկներու կողմէ: Կրկին նուագը սկսեց շուրջպարով, բոլոր աղջիկները սրահը իջան ձեռ-ձեռի բռնած պարեցին սրահի չորս կողմերը, իրենց միացան նաև սրահի անդամները աշխուժութիւն և ուրախ մթնոլորտ մը ստեղծելով սրահին մէջ և այդ բոլորը վիդիոյի առնուեցաւ:

Ժամանակը կ'անցնէր արագ և ոչ ոք լուր ունէր, որ հասած էր ճաշի ժամանակը: Բոլորը ճաշեցին և իրենց խորին շնորհակալութիւնները յայտնեցին վարչութեան և բոլոր գործակից անդամներուն այդ օրուայ պատրաստած տարեդարձի առիթով: Անդամները ուրախ տրամադրութեամբ ետ վերադարձան իրենց տուները ձգելով գեղեցիկ յուշեր սպասելով լաւագոյն մաղթանքներով մինչև յաջորդ տարուայ տասներորդ տարեդարձին:

12-5-2008

Կեդրոն Մը Ունինք Անունը «Վիկթրի»

Կեդրոն մը ունինք մենք պատուական,
Անունն է՝ «Վիկթրի» առողջապահական,
Մտաւ իր ինքներորդ տարուան,
Աստուած թող իրեն դառնայ պահապան:

Յիշեցի անուն մանկապարտէզի,
Երբ փոքր ատենս դպրոց կ՛երթայի,
Այն չէր ինչ որ ես լսած էի,
Մինչև այդտեղ երբ որ ես գացի:

Տարիքս առի նոր կեդրոն գացի,
Տարիքով կանայք և մարդիկ էին,
Նստած իրար հետ երկար կը խօսէին,
Իրենց անցեալը իրար կը պատմէին:

Ամէն մէկս մէկ երկրէ եկած,
Այդ կեդրոնի մէջ բոլոր հաւաքուած,
Ամէն մէկը կը պատմէր պատմութիւն,
Թէ ինչեր եկած են իրենց գլխուն:

Ունինք մեր վարիչ Հովիկ Մեհեճեան,
Տնօրէնուհի Էլմիրա Կոլտուխչեան,
Ունինք սրահի կառավարիչներ,
Սիրելի Վրէժ Ռոզանան և Սուսան:

Ամէն առաւօտ երբ սրահ կ՛իջնենք,
-Բարի լոյս ձեզ մեր սիրելիներ, կ՛ըսեն,
Այս է այսօրուայ մեր ծրագիրները,
Բոլորնիդ պատրաստ մարզանքի սկսեցէք:

Նուագ սկսուեց ժողովուրդ շարժուեց,
Այդ նուագը մարզաւիի վերածուեց,
Նուագը վերջացաւ դադար սկսեց,
Այս անգամ նոր ծրագիր պատրաստուեց:

Բացակայ չըլլաք հինգշաբթի օրը,
Նոր ծրագիրներ ունինք այդ օրը,
Ամէն մէկը գնաց իր զբաղումին,
Այսպէս անցուցինք մեր ամբողջ օրը:

3-12-2009

Զօն Մայրերուն

Մայիս տասը կը զուգադիպի մայրերու տօնին, այն տօնը որ եկած ենք նշելու մեր մայրերուն, յարգանքի և գնահատանքի խօսք ըսելու մեր մայրերուն: Մայրը այն անձնաւորութիւնն է, որ ծնունդ տուած է աշխարհի բոլոր մարդկութեան, ըլլան՝ թագաւորներ, նախագահներ, գիտնականներ, արուեստագէտներ, այս բոլորը մօրմէն ծնունդ առած զաւակներն են: Երբ մայրն ունի այդ հրաշալի յատկութիւնը, ինչպէս կարելի է անտեսել մօր անուանակոչութեան օրը՝ մասնաւորապէս հայ մօրը: Մայրը տան թագուհին է, տան սիւնն է, տան ճրագը և ապաւէնը, առանց մօրը այդ տունը երջանկութիւն չկայ: Մայրն է որ կը խանդավառէ տան անդամներուն, մայրն է, որ կեանք կու տայ իր տանը: Հայ մայրը բոլորովին կը տարբերի օտար մայրերէն, որովհետև ան տեսած է հալածանք, տեսած է տառապանք, բայց շարունակ մնացած է անկեղծ և հաւատարիմ իր տանը, իր զաւակներուն, ամուսնուն և իր հայրենիքին:

Մայրն է գիշերները անքուն մնացած, բոլոր գիշերը օրօր է ըսած, ամէն մէկ լացիդ արցունք է թափած, ճեզ երիտասարդ հասցուցած, այս բոլոր տանջանքները մայրն է հաշած:

Գաղթի օրերուն էր մայրը իր զաւակին գրկած այդ անապատի աւազներուն վրան իր մատովը կը գրէր՝ Ա.Բ.Գ. տառերը սորվեցնելու հայոց տառերը ըսելով՝ որդիս պիտի գայ օրը, այս տառերով պիտ գրես հու ազգիդ պատմութիւնը: Այդ դժուար պայմաններու մէջ մայրը կարողացած էր արթնցնել ազգային ոգին իր զաւակի մէջ, այսպէս եղած է հայ մայրը:

Հայ կինը իր մայրական պարտականութիւնը կատարելով նաև եղած է

հերոսուհի, լսած կամ կարդացած պիտի ըլլաք մեր ազգային գիրքերու մէջ, յիշուած են կարգ մը կանանց մասին իրենց գաջագործութեան մասին, որ զէնք վերցուցած կռուած են թշնամու դէմ և պատմութիւնը արձանագրեց իրենց՝ հայոց հերոսուհիներ, ինչպէս Սօսէ մայրիկը Սերոբ Փաշայի կինը, որ իր ամուսնու կողք-կողքին մէկ դիրքի մէջ դիմադրած են թշնամիին և մինչև այսօր կը յիշուի Սօսէ Մայրիկը, որի վերաբերեալ գրուած է գրութիւն մը՝ «Գնդակ որոտաց» երգի մէջ հետևեալը՝

Զայն տուաւ Սօսէն Սերոբ ջան հոս եմ,
Զինուած, պատրաստուած ձայնիդ կ՛ ըսպասեմ,
Քու կողքիդ կռուելով, քու առջև մեռնելու,
Ամէն օր, ամէն ժամ պատրաստ է Սօսէն:

Այսօրուայ այս ուրախ առիթով կու գամ շնորհաւորելու մայրերու տօնը մաղթելով քաջ առողջութիւն, երկարատև կեանք, փառք ու պատիւ բոլոր մեր սիրելի մայրերուն:

5-10-2009

Հարսանիք

Երկու անձեր իրար նայեցան,
Հեռուէն հեռու իրար ճանչցան,
Բայց ինչպէս անոնք իրար հանդիպեցան,
Բազում տարի առաջ անոնք ամուսնացան։

Հարց տուաւ Տէր Հայր առաջին փեսացուն,
–Տէր պիտի մնա՞ս կնոջդ բոլոր բու կեանքում,
Ձեռ տարաւ փեսան իրեն պեխերուն,
Պատուոյ խօսք է այս բոլոր մարդերուն։

Հարց տուաւ Տէր Հայր այս անգամ հարսին,
–Կ՛ընդունի՞ս այս մարդ որպէս ամուսին,
–Կ՛ընդունիմ Տէր Հայր որպէս ամուսին,
Պիտի հնազանդիմ բոլոր իմ կեանքին։

Քանի այսպէս է երկուքնիդ համաձայն էք,
Աստուած թող օրհնէ ձեր ամուսնութիւն,
Գացէք. ապրեցէք խաղաղ երջանիկ օրեր,
Օրինակ դարձէք բոլոր մարդերուն։

Դհոլ ու զուռնան մէջտեղ բերեցին,
Բոլոր երիտասարդութիւն պարը բռնեցին,
Հարս ու փեսային մէջտեղ հաշեցին,
Ձեռ-ձեռին բռնած շուրջ պար պարեցին։

Շնորհաւոր ձեր հարսանիք,
Ապրեցէք դուք միշտ երջանիկ,
Ձեզմեր պարպեցին որպէս ուրախութիւն,
Հարս ու փեսային մինչև տուն տարին։

Ապրեցաւ զոյգեր երկար տարիներ,
Ունեցաւ վերջեր իրենց զաւակներ,
Երդուեցին անոնք իրարու հանդէպ,
Հաւատարիմ մնալ մինչեւ կեանքի վերջ։

8-20-2009

Կը շնորհաւորեմ պրն. Վարդան Աւաճեանին և տիկ. Երանուհի Շահբազեանին իրենց ամուսնութեան 55 ամեակի առթիւ, որը տօնուեցաւ Վ.Ա. կեդրոնի մէջ։

Յովհաննէս Թումանեանի 141 Ամեակի Առիթով

Ո՛վ հանճարեղ մեր բանաստեղծ,
Դուն Յովհաննէս Թումանեան,
Դուն ալ ծնար Դսեղ գիւղում,
Դարձար այդտեղ բանաստեղծ։

Տեսար հայոց դառն օրերը,
Ապրիլ fսան չորս թուական,
Ապրեցար նաև ուրախ օրեր,
Տեսար հայոց անկախութիւն։

Գրեցիր հայոց փոխրիկներուն,
Շատ մը գիրբեր պատմական,
Քու գրութեամբ արժանացար,
Ամենայն հայոց բանաստեղծութեան։

Ինչպէս ունեցանք Խրիմեան Հայրիկ,
Ունեցանք նաև հերոս Անդրանիկ,
Ունեցանք նաև հայոց բանաստեղծութեան,
Մեր սիրելի անմահ Յովհաննէս Թումանեան։

4-15-2010

Իմ Սիրած Եարին

Երազ տեսայ Սայաթ Նովէն,
Մօտս եկաւ սազը ձեռքին,
Եկաւ, նստեց, երգեց երգը,
Իր կարօտած սիրած եարին:

Սազը ձեռքիս ես պտտեցի,
Ամբողջ աշխարհ բեզ փնտռեցի,
Սազը ձեռքիս ես երգեցի,
Այդ սազով միշտ բեզ գովեցի:

Կարճ ժամանակէն դուն հեռացար,
Բոլորովին ինձ մոռացար,
Անսիրտ աղջիկ վերադարձիր,
Սիրած եարիդ մօտը կեցիր:

Մէկ սիրտ ունիմ ան ալ տարիր,
Առանց սրտի ինձ ձգեցիր,
Առանց սրտի ինչպէս ապրեմ,
Վերադարձիդ ես կը սպասեմ:

Հասակ ունիս դու չինարի,
Աչքերդ կապոյտ նման ծովի,
Ինչպէս կ'ուզես բեզ մոռանամ,
Այս աշխարհէն ես հեռանամ:

Սազը ձեռքիս պիտի պտտեմ,
Ամբողջ աշխարհ բեզ պիտ փնտռեմ,
Եթէ կեանքէս մէկ օր մնայ,
Այդ մէկ օրն ալ բեզ պիտ նուիրեմ:

7-1-2010

Սիրոյ Տաս Պատուէրները

Սէրը խօսք է, զգացում է և խիղճ:
Սէրը բարի մարդկանց մօտ կը գտնես:
Սէրը աշխարհին խաղաղութիւն կը բերէ:
Սէրը ատելութիւն կը հեռացնէ:
Սէրը ընտանիքին կը երջանկացնէ:
Սիրէ հայրենիդ, որ պահես իւ գոյութիւն:
Սիրէ ազգդ, որ կրնաս պարծենալ իրմով:
Սիրէ բնութիւնը, որ կրնաս վայելել կեանքը:
Սիրէ ծնողդ, որ արժանանաս իր օրհնութեան:
Սիրէ կեդրոնդ, որ կ'այցելես ամէն օր:

12-25-2010

Կեդրոնի Տասներկրորդ Տարեդարձը

Պատուարժան վարչութիւն «վիկթրի» առողջապահական կեդրոն Պրն. Պերճ Կարապետեան, պրն. Հովիկ Մենեչեան, պրն. Միհրան Եսայեան սիրելի ընկեր-ընկերուհիներ Ինչպէս նախորդ տարիներ այս տարի ևս կու գանք նշելու մեր կեդրոնի տասներկրորդ տարեդարձը, որ կը զուգադիպի Նոյեմբեր ամսուայ տասնհինգ 2011-ին: Անշուշտ տասնմէկ տարիներ անցան կեդրոնի կեանքէն, այդ երկար տարիներու ընթացքին հանդիպած էք շատ մը խոչընդոտ պայմաններու, բայց հիմնուելով յոյսի, հաւատքի և կամքի վրան կարողացաք յաղթահարել այդ բոլոր դժուարութիւնները և հասցուցիք այս կեդրոնը իր բարգաւաճ վիճակի մէջ, վարձքերդ կատար մեր սիրելի վարիչներ: Նաև կու գամ մեր խորին շնորհակալութիւնը յայտնելու Ամերիկեան կառավարութեան, որ արտօնած է այսպիսի կեդրոններ բանալու մեծահասակ տարեցներուն, որ այցելեն այդ կեդրոնները գտնելու իրենց ֆիզիքական և հոգեկան առողջութիւնը: Նաև կու գամ ըսելու որ այս բոլոր աշխատանքը կը պարտինք մեր կեդրոնական վարչութեան, որ ամէն ջանք տարած է այս կեդրոնը պահպանելու մինչև օրս բարձր մակարդակի վրան, Աստուած ուժ կարողութիւն պարգևէ ձեզ:

Կը նշմարեմ այդտեղ պատին վրան աստղ մը ևս աւելցած է այս տարի այն իմաստով որ կեդրոնը տարի մը ևս մեծցած է և ուրիշ իմաստով երբ երկնքի աստղերը գիշերները կը ցոլացնեն իրենց լոյսերը լուսաւորելու երկրագունդը, թող այս տասներկու աստղերը լուսաւորեն մեր կեդրոնի բեղուն գործունէութիւնը նաև լուսաւորեն մեր անդամներու հոգիները:

Սիրելիներ պէտք չէ մոռանալ մեր կեդրոնի տնօրէնուհի տիկ. Էլմիրա Կուլթուխչեանին, որ կարողացած է տարին բոլոր պահել կեդրոնը խաղաղ վիճակի մէջ: Ան չէ փնտռած փառքը տնօրէնութեան, այլ եղած է հեզ կապուած իր գործակից ընկեր-ընկերուհիներուն հետ և գործած միասնաբար, եթէ որևէ անպատեհութիւն տեղի ունեցած է անմիջապէս կարողացած է հարցը լուծել առանց դժուարութեան: Այստեղ նաև կու գամ յիշելու մեր սիրելի գրասենեակի աղջիկներուն, բուժքոյրերուն, սրահի գործող աղջիկներուն, մարզնի պատասխանատու աղջիկներուն, որ բոլորը կատարած են իրենց պարտականութիւնը ամենայն ուրախութեամբ, վարձքերդ կատար կը մաղթեմ ձեզ ուժ կարողութիւն և յաջողութիւն:

Գալով սրահի վերաբերմամբ կու գամ ըսելու, որ սրահի վարիչները եղած են այս կեդրոնի սիւները իրենց գործով, իրենց պատրաստած օրուայ նորանոր ծրագիրներով, ամէն այցելու առաւօտեան երբ կեդրոն կ՛ այցելէ անտրամադիր վիճակի մէջ է, երբ կեդրոն կը մտնէ բոլորովին կը փոխուի և ուրախ տրամադրութեամբ ետ կը վերադառնայ իր տունը:

Սիրելի վարչակազմ և տնօրէնուհիէն սկսեալ մինչև գործակից պաշտօնակից ընկեր-ընկերուհիներ վարձքերդ կատար: Ձեր կատարած այս մէկ տարուայ գործունէութեան համար յաջողութիւն, ուժ կարողութիւն բոլորիդ, փառ ու պատիւ բոլոր, որոնք աշխատեցան վառ պահելու այս կեդրոնը, մինչև օրս այս տարեդարձի կապակցութեան կու գամ շնորհաւորելու ձեզ սիրելի այցելու ընկեր-ընկերուհիներ:

11-15-2011

Եկաւ Նոր Տարին

Հասած ենք տարուայ վերջի շաբթուն և ժողովուրդը զբաղուած է նոր տարուայ պատրաստութիւններով: Ամսու 31-ն է Դեկտեմբերին, այսօր եկած ենք հրաժեշտ տալու հին տարուան 2011 թուականին: Տուները զարդարուած են նոր տարուայ ծառով, լուսաւորուած է իր լոյսերով: Ժամերը կը մօտենան և ժողովուրդը անհամբեր կը սպասեն նոր տարուայ զանգերու հնչելուն, ամէն մի ազգ իր սովորութեան համաձայն կը տօնէ իր նոր տարին, մասամբ մը իրենց ճամբորդութեամբ, մասամբ ճաշարաններու և գիշերային ակումբներու մէջ: Իսկ հայութիւնը իր աւանդական սովորութեան համաձայն կը համախմբուին իրենց պապենական հօր տունը, այսինքն պապիկի և տատիկին մօտ, զաւակներով և թոռնիկներով: Կիները զբաղուած են տան մաքրութիւնով՝ եփելով, իսկ տղամարդիկ զբաղուած են դասաւորելու, իսկ թոռնիկները զբաղուած են իրենց խաղերով և աղմուկով: Գիշերը արդէն կը մօտենայ, ամէն մէկը կը պատմէ իր անցուցած լաւ ու գէշ օրերու մասին: Անցած են արդէն այդ բոլորը, դարձած են մեզ համար պատմութիւն, սեղանները զարդարել սկսեցան Աստուծոյ տուած բարիքներով, գինիի շիշերը բացուեցան, լեցուեցան բաժակները: Բացման խօսքի պատիւը տրուեցաւ պապիկին, որովհետև տան մեծն է, տան ղեկավարը, մաղթանքի խօսքը ուղղելով տան անդամներուն խմեցին հին տարուայ կենացը: Ժամանակը կը մօտենար, ժամացոյցը իր ժամը տասներկուքը զարկաւ, եկեղեցիներու զանգերը ղօղանջեցին, դռները բացուեցան, բոլոր տուները լուսաւորուած էին: Հեռուէն կը լսուէր շնորհաւորական և մաղթանքի խօսքեր, տղաներ, աղջիկներ, հարսներ, բոլորը եկան պապիկի և տատիկի ձեռքերը և երեսները համբուրելով շնորհաւորեցին իրենց նոր տարին, իրենց հետևեցին թոռնիկները: Պապիկն ալ իր կողմէն շնորհաւորեց բոլորին մաղթելով առողջութիւն, մեծերուն յաջողութիւն, բոլոր երիտասարդներուն երեխաներուն երջանկութիւն աշխարհին խաղաղութիւն: Երեխաներուն ուրախութեան չափ ու սահման չկար, երբ լսեցին դռան զարկը, լռութիւն տիրեց, բացուեցաւ դուռը, կաղանդ պապան պարկը ուսին ներս մտաւ, շնորհաւորեց բոլորի նոր տարին, իր բերած նուէրները բաժանեց փոքրիկներուն, ամէն մէկը երգեց և արտասանեց, բաժակները լեցուեցան գինիով, նոր տարուայ կենացը խմեցին շնորհակալութեամբ, կաղանդ պապան դուրս ելաւ:

Սիրելիներ այսօր ամէն մէկս տարբեր-տարբեր երկրներէ եկած, համախմբուած ենք այս կեդրոնի մէջ դարձած ենք մէկ տուն, մէկ ընտանիք: Կը տօնենք նոր տարին, տարի մը շարունակ կեդրոնը մեզ հիւրասիրեց, ինչ է մեր պարտականութիւնը իրենց հանդէպ, կու գամ խորին շնորհակալութիւններս յայտնելու իրենց կատարած բոլոր գործերուն համար, գնահատանքի խօսք ըսելու՝ վարչութիւններդ կատար մեր սիրելի վարիչներէն սկսեալ մինչև տնօրէնութեան սրահի վարիչներուն, գործող բոլոր աղջիկներուն և տղամարդկանց մաղթանքի խօսքը ըսելու, մաղթեմ բոլորիդ ուժ կարողութիւն, երկարատև կեանք, յառաջադիմութիւն մեր կեդրոնին: Սիրելի անդամներ կը շնորհաւոտեմ ձեր բոլորի նոր տարին և Սրբ. Ծնունդը մաղթելով ձեզ բաջառողջութիւն, ուրախ երջանիկ տարիներ անցնէք:

12-21-2011

Տարեդարձ

Տիկ. Լիզաև մեր մեծ ֆոյրն է,
Մեր կեդրոնի խօսնակն է,
Ամէն առիթներուն ան պատրաստ է,
Օրուայ խօսքը միշտ ըսած է:

Թէև տարիքով ան մեծ է,
Բայց յիշողութիւնը շատ ուժեղ է,
Ամէն հարցումներուն պատասխանած է,
Թիւ և թուականով ան յիշած է:

Բարի ես եղեր բոլոր կեանքիդ մէջ,
Տեղ ունես դուն մեր սրտի մէջ,
Աստուած թող ֆու կեանքդ երկարէ,
Առողջութիւն ֆեզ պարգևէ:

Կը յիշես ֆու երիտասարդութիւնդ,
Ֆու անցուցած ուրախ օրերը,
Ալ չի դառնար երիտասարդութիւն,
Կը խալես միշտ դէպ ծերութիւն:

Օրհնեալ ըլլայ ֆու ծնունդը,
Ծաղիկն ես դուն մեր տանը,
Բարով հասնես փափակիդ,
Աստուած դառնայ ֆեզ պահապան:

5-20-2012

Պատուարժան Վարչութիւն «Վիկթրի» Առողջապահական Կեդրոն

Պրն. Պերճ Կարապետեան,
Պրն. Յովհաննէս Մեհեջեան,
Պրն. Միհրան Եսայեան և
յարգելի ընկեր-ընկերուհիներ

Տարի մը ևս անցաւ մեր կեդրոնի կեանքէն, ասկից տարի մը առաջ էր, որ համախմբուած այս սրահին մէջ տօնեցինք մեր կեդրոնի տասներորդ ամեակը և այսօր եկած ենք նշելու կեդրոնի տասնչորրորդ տարեդարձը, որ կը զուգադիպի Նոյեմբեր ամսու տասնհինգին: Կը յուսամ տեսնել մեր կեդրոնը այս տարի աւելի աշխուժ և բարգաւաճած վիճակի մէջ:

Այս տասներեք տարուայ ընթացքին կեդրոնէն ներս կեանքը մի օրինակ չէր, այլ ունեցած էք շատ մը խոչընդոտ հարցեր, որ պատճառած են մտահոգութիւններ ձեզ, սակայն ձեր համբերութեամբ և անխոնջ աշխատանքով և լուրջ գործունէութեամբ առանց գանգատի առանց տրտունջի կարողացաք յաղթահարել այդ բոլոր դժուարութիւնները և կարողացաք հասցնել «Վիկթրի» առողջապահական կեդրոն այսօր պատշաճ վիճակի մէջ, գնահատելի է ձեր կատարած գործունէութիւնը, որովհետև գործ մըն է, որ կապ ունի մարդկային սիրոյ կապակցութեան և այդ Աստուած շնորհած է ձեզ:

Այսօր համախմբուած այս կեդրոնի շուրջ մօտաւորապէս երեք հարիւր տարեց հայրեր և մայրեր, դուք ստանալով այդ բոլորի՝այցելուներու պատասխանատուութիւնը, ուրախութեամբ եկած էք կատարելու իրենց կարիքներուն և պահանջներուն գոհ ձգելով իրենց աւելիով և ոչ պակաս, կու գամ ըսելու վարձքերդ կատար մեր սիրելի վարիչներ մաղթելով ձեզ ուժ, կարողութիւն, երկարատև կեանք: Այդտեղ կը նշմարեմ պատին վրան զետեղուած են տասնչորս աստղեր, որ կը խորհրդանշէ մեր կեդրոնը տասնչորս տարեկան, ուրիշ իմաստով երբ երկնքի աստղերը կը լուսաւորեն երկրագունդը, թող այդ տասնչորս աստղերը լուսաւորեն մեր կեդրոնի բեղուն գործունէութիւնը ինչպէս նաև լուսաւորեն մեր անդամներու սրտերը:

Այսօր եկած եմ համառոտ կենսագրական տալու մեր կեդրոնի կեանքէն: Առաջին կու գամ յիշելու մեր սիրելի տնօրէնուհի տիկ. Էլմիրա Կուլտուխչեանին, երբ մուտք կը կոխէ կեդրոնը կը շրջէ բոլոր սենեակները ստուգելու համար ամէն գործերը օրինաւոր են թէ ոչ, վերջը կ՛ այցելէ սրահը մաղթանքի խօսքերով՝ -Բարի էք եկեր սիրելի ժողովուրդ, բարի ախորժակ ձեզ: Տարի մը շարունակ պահեց կեդրոնը խաղաղ վիճակի մէջ, եթէ պատահած է անպատեհութիւն մը շուտով լուծած է հարցը առանց դժուարութեան: Կը մաղթեմ այդ շնորհալի կնոջ առողջութիւն և յաջողութիւն:

Ունինք մեր սիրելի աղջիկները, չեմ կարող գերադասել մէկը մէկալէն, որովհետ- բոլորն ալ կատարած են իրենց պարտականութիւնները աւելին ոչ պակաս, ինչպէս գրասենեակի աղջիկները, բուժքոյրերը, սրահի աշխատող աղջիկները, մարզանքի պատասխանատուները, կու գամ ըսելու վարձքերդ կատար մեր սիրելի աղջիկներ, շնորհակալութիւն նաև բոլոր գործող տղամարդկանց:

Ունինք մեր սրահի վարիչները՝ սիրելի Վրէժը, սիրելի Էմման հոյակապ անձնաւորութիւններ են, կարող եմ ըսել սրահը եղած է կեդրոնի սիւնը այն իմաստով, երբ այցելուները առաւօտեան կեդրոն կ՛ այցելեն անտրամադիր վիճակի մէջ են, սակայն շնորհիւ Վրէժի և տիկ. Էմմայի պատրաստած օրուայ ծրագիրները կը խանդավառեն այցելուներուն ուրախ մթնոլորտ մը ստեղծելով ուրախ ետ կը վերադառնան իրենց տուները կը մաղթեմ իրենց նպատակներու իրականացում:

Տասնչորրորդ տարեդարձի կապակցութեամբ կու գամ շնորհաւորելու կեդրոնի վարչութեան և վարչակազմին, թող յարատևէ այս կեդրոնը ձեր ղեկավարութեամբ փառ ու պատիւ բոլոր անոնց, որ աշխատեցան պահել այս կեդրոնը մինչև օրս, նաև կը շնորհաւորեմ ձեզ յարգելի ընկեր-ընկերուհիներ, խօսքս կ՛ եզրափակեմ հետևեալ գրութեամբ:

Ջօն Տասնչորս Ամեակին

Քալէք մեր Հովիկ. Պերճ և Միհրան,
Բոլոր այցելուներ ձեզ հետ են կապուած,
Ինչ որ պատահեր անցեալ է դարձած,
Անցեալի մասին ալ մի մտածէք:

Ամէն այցելու մէկ սիւն է դարձած,
Այս կեդրոնին մէջ հիմեր է դրած,
Աստուած ձեզ պահէ, թող մեր կեդրոնին,
Ձեր ղեկավարութեամբ միշտ շարունակուին:

Երբ խալած էք դուք շիտակ ձեր ճամբան,
Ձունիք ոչ մէկ վախ, ոչ ալ մէկ կասկած,
Ապագան փայլուն է ինչպէս մէկ արև,
Քալէք դէպ առաջ, ալ ետ մի նայէք:

Հասէք օգնութեան միշտ դուք բոլորին,
Որքան կարող էք ամէն մէկ անձին,
Աստուած ձեզի պիտի պարգևէ,
Մէկը հսանի պիտի փոխանցէ:

Այսօր ներկայ են բոլոր այցելուներ,
Ձեր խոստումները անոնք լսած են,
Կու գամ փաստելու ես իմ խօսքերով,
Արժանի էք դուք գնահատուելու:

Կեդրոնի տասներորդ տարին ալ լրացաւ,
Եւ այսօր անցաւ իր տասնչորորդ տարուան,
Քալէք դէպ առաջ, միշտ առաջ անցէք,
«Վիկտրի» կեդրոնը միշտ բարձր պահէք:

11-15-2013

Կեդրոնի Անդամների Գրուածքներ

Հարգելի Տիկ. Էլմիրա Կուլտուխչյան

Վիկտրի Առողջապահական Կետրոնի

Տնօրենուհիի Խոսքը 12. 26. 2014

1999 թ. Նոյեմբերին, աշնանային մի պայծառ օր CA. GI. քաղաքում հիմնադրվեց և իր աշխատանքը սկսեց VICTORY մեծահասակների առողջապահական կենտրոնը: Նախաձեռնողների հոգատար և բարեխիղճ աշխատանքով ստեղծվեց մի հայկական օջախ, որտեղ իրենց առողջության և այլ կարիքների համար հավաքվեցին մի հարկի տակ շատ այցելուներ:

Կենտրոնի այցելուները այստեղ գտան իրենց առողջության պահպանումը, դրա հետ մեկտեղ կիսեցին իրենց հուշերը, երազները, երիտասարդության ջերմությունը զգալով հարազատ տան օջախի հոտը, հոգու հանգստությունը, որը մոռացնել տվեց նրանց հայրենիքի կարոտը, հոգու և մարմնի ցավը:

Ունենալով բարձր կարգի մասնագետներ կենտոնը կարողանում է իրականացնել մի շարք ծառայություններ, որոնք շատ անհրաժեշտ են հայախոս այցելուներին: Ժպտադեմ, հոգատար բուժքույրերը, բանիմաց սոցիալական աշխատողները, մասնագետ թերապիստները անում են անհրաժեշտը այցելուների առողջությունը պահպանելու համար:

Իրականացնելով իր հիմնական նպատակը, իր գործունեությամբ միշտ օգտակար է լինում հայ համայնքին, իրականացնում է հայրենիքի ու համայնքի միջև կապը: Անցկացնելով մի բանի ժամ կենտրոնում ամեն ոք այստեղ զգում է իրեն փոքր հայրենիքում:

Սխալ չի լինի, եթե շնորհակալության և երախտագիտության խոսք ասվի բոլոր բարերարներին, որոնք իրականցնում են կյանքի համար անհրաժեշտ այս գործը:

Դուռը թող միշտ բաց լինի, օջախը վառ լինի VICTORY առողջապահական կենտրոն:

Սիրելի Էմմա

Գրէց Թերեզա Մարգարյան

Առավոտյան բեզ հանդիպելիս,
Ես ժպտում եմ կրկին ձորից։
Նորից սիրտս թև է առնում,
Ու թռչում է հեռուները,
Գարուններ են երևում աչքերիս մեջ,
Իսկ սրտիս մեջ ջահելության
Մի ձոր հրդեհ է բռնկվում։
Որպես էակ սիրանյութից ես շաղաղված,
Դու հրաշք ես ու հրեշտակ,
Որքան ասեմ խոսքս քիչ է,
Դու համեստ ես ու շատ բարի
Որպես մարդ անկրկնելի։

Այսքան անթիվ հոգսերի մեջ,
Կյանք ես տալիս բոլորին,
Ու քո սրտանց խոսքից հետո
Միշտ լցվում է ծափ ու ծիծաղ,
Արևներ կան քո հոգու մեջ,
Ու շողացող լուսե աստղեր,
Որպես մասունք կանացի
Աստվածային ձորություն ես մեզ համար,
Իսկ ռոմանտիկ կեցվածքիդ մեջ՝
Շատ սիրուն ես ու չքնաղ։

Թերեզա Մարգարյան
Հրաշք Տղա

Ես միայն այդպես կարող եմ կոչել այն տղուն, որը դեռ պատանի հասակում հույս է ունեցել գնալ հեռու մի օտար բաղաք և կառուցել Սրբ. Կարապետ Հովհաննես* անունով հայկական եկեղեցի, որը իրեն համար եղել է «արտերկիր» Ռուսաստանի Եկատերինաբուրգ բաղաքը: (Սվերդլավակ): Այդ է ասում այն, որ հույսը երբեմ չի մահանում:

Այդ ուրախ լուրը ցնցեց մեզ բոլորիս, որը կազմակերպել էր Գլենդել բաղաքի Վիկտրի առողջապահական կենտրոնի ղեկավարներ՝ պարոն Պերճ Կարապետյանը, պարոն Հովիկ Մեհեջյանը, պրոգրամ դիրեկտոր տիկին Էլմիրան: Մասիս Նազարյանը դաստիարակվել է Պարսկաստանի հայ ընտանիքում, որտեղ շատ բչերն են սովորել Մեսրոպյան հայերենը: Դա գալիս է նրա ծնողներից, որոնք չեն խնայել իրենց կյանքը և իրենց զավակին մեծացրել են իսկական նվիրված իրեն ազգին՝ մեծատառով՝ Հայ Ես կարծում եմ, որ ինչ գնահատական էլ մինչ այսօր նա ստացել է դա շատ բիչ է, իր կատարած գործի համաձայն: Պետք է, որ Մասիս սարից էլ բարձր լինի նրա անվանումը, որովհետև այդ գործը անմահացնում է մեր հայ ազգի անունը:

Մեր հարգարժան բարեկամները, որոնք մեծ լումա ունեն նրա կատարած աշխատանքի վրա պետք է որ աջակցեն Մասիսին, որ նա չունենա ոչ մի խոչընդոտ իրեն և ընտանիքի համար:

Այդ օրը ինձ համար և բոլորի համար մի ուրախալի զանգ հնչեց, կարծես երազ լիներ շատերի համար, զարթոնքի տոն էր մեզ համար և մենք բոլորս գոհ ենք Միացյալ Նահանգների և Կալիֆորնիայի կառավարությունների ղեկավարներից, որոնք հոգ տանելով մեծահասակների նկատմամբ, Գլենդելում ստեղծել են մի այնպիսի հաճելի անկյուն, որտեղ մենք՝ այցելուներս սիրով հաճախում ենք և մեր առօրյա հանգիստը, ժամանակը անցնում է շատ հետաքրքիր և բովանդակալից, որը մեզ պահում է և ուրախացնում, իսկ մենք զգում ենք մեզ շատ առողջ մեր տարիքի համապատասխան:

Թերեզա Մարգարյան «Victory» Առողջապահական Կենտրոնի Այցելու
*Եկեղեցին կառուցել է Հակոբ Գասպարյանը 2003 թ. 200 տեղանոց

Բարի, Ապառաժ Մարդ

Մարդ կա բնիկ է ու շատ զգայուն,
Դա միշտ զգում ես դրա աչքերից,
Աչքերի միջից կայծեր են ցայտում
Եվ գորովանիք զգում ողջ հայացքից:

Մարդ կա ապառաժ է, չոր ու անզգա,
Նրա շուրթերից միայն չարության
Ու անտաշ, կոպիտ խոսքեր են հնչում,
Նա իր կյանքում չունի ոչ մի ապագա:

Աստված սեր ցրեց մարդկանց սրտերում,
Ո՞ւմ մոտ պաշտպանվեց, ո՞ւմ մոտ չքացավ,
Ու միշտ թուլամորթ, եսասեր մարդու
Սերը միջիցը ելավ, անհետացավ:

Քարասիրտ մարդու մոտ չկա սրբություն
Իրենից բացի, ոչինչ չի տեսնում,
Դատարկ է հոգին, ամայի, անտուն,
Ձունի կյանքում ոչ ոք և հանգստություն:

Բարին է տիրում մարդկանց սրտերում,
Նա միշտ հաղթում է չարիք թշնամուն,
Բնությունը ողջ բարուն է ենթարկվում,
Հրաշք է՝ Աստծու ստեղծագործությունում:

Էմմա Հովսեփյան
5. 8. 2011

Արտագաղթ

Սիրվարդ Զափարյան

Արտագաղթ մի ահավոր,
Մեր սրտերը վիրավոր,
Գաղթի ճամբան բռնեցինք,
Օտար երկիր գաղթեցինք։

Մեր զավակներին բերեցինք,
Օտար երկրին հանձնեցինք,
Օտար հողին, օտար ջրին
Մենք նրանց գերի դարձրեցինք։

Կարոտել ենք մեր երկրին,
Հայրենիքին հարազատ,
Իմ Հայաստան աշխարհից
Մնացինք մենք հեռվացած։

Կարոտել ենք մեր օրօրն,
Մեր պաղ ջրին ու սարերին,
Մաճուր օդին, պարզ երկնքին,
Նիստ ու կացին, մեր ադաթին։

Կարոտել ենք մեր դաշտերին,
Կարոտել ենք մեր սարերին,
Դաշտը հնձող մեր հնձվորներին,
Դաշտը ջրող ջրվորներին։

Արտը վարող կոմբայներին,
Ձորեն ցանող մեր պապերին,
Թոնիր վառող մեր տատերին,
Թոնրում եփվող հացի բյուրին։

Կարոտել ենք մեր դպրոցին,
Մեր դպրոցի դասղեկերին,
Տարեվերջի զանգ ղողանջին,
Տարեվերջին բնություններին:

Կգա օրը գեղեցիկ,
Կհավաքվենք մենք նորից
Մեր երկրում հարազատ
Բյուն կհյուսենք հիմնական:

Ազա՞տ, անկա՞խ իմ Հայաստան
Գիրկդ լայն բաց՝
Քո զավակներին դու ընդունես
Դռնբաց ու գրկաբաց:

Սերը Սուրբ է

Վանիկ Բենոյի Երվանդյան

Երբ ուզում եմ ֆեզ մոտենալ
Դու փախչում ես ինձանից,
Երբ ես ուզում եմ հեռանալ,
Հետ ես դառնում նայում ինձ:

Սերը սուրբ է դու հավատա,
Սրտիդ ձայնին դա լսիր,
Անմնացորդ տար ֆո սերը,
Ֆո բուրմունքն ու համայքը:

Այրող հուրը իմ սիրո
Դարձրել է ինձ խելագար,
Երբ չեմ տեսնում կարոտում եմ
Ձկա ուրիշ ճանապարհ:

Զորավոր է իմ սերը,
Խոսի՛ր, ասա՛, սիրում եմ,
Դարձիր դու իմ սրտի տերը,
Սրտիս կյանք տուր որ ապրեմ:

Ինժիներ տեխնոլոգիա
10 Ապրիլի 2014

Ծերութիւն

Սիրտս արագ է աշխատում,
Ոտերս ինձ չեն ենթարկւում,
Մինչև հեռուն լաւ չեմ տեսնում,
Կարծեմ թէ ծերացել եմ:

Սև մազերս ճերմակել են,
Արդէն մէջքս կոացել է,
Ողջ մարմինս փոխրացել է,
Նոր որ գիտեմ ծերացել եմ:

Հաւատացէք ճիշտ եմ ասում,
Կերած խմածս լաւ չեմ մարսում,
Ականջներս լաւ չեն լսում,
Կարծեմ որ ծերացել եմ:

Բժիշկ փրոֆեսորի դիմեցի,
Ծերութիւնս չը բուժեցին,
Միայն դոշակ որոշեցին,
Հաստատ գիտեմ ծերացել եմ:

Ջահէլ ջան ողջ մնացէք,
Ծերի պատիւը բարձր պահէք,
Ծերութեան դուք ալ կը հասնէք,
Ծերութեան լաւ դիմացէք:

Սայատ Նատիմեան
11-10-2015

Ոսկի Աշուն Հայրենի

Արաֆյա Բարոյան

Ով սիրում է ուրախություն
Թող կատարի ճամբորդություն,
Լինի երկիր Հայաստանում,
Նա կվայելի գեղեցկություն:
Հրաշագործ բնությունը
Զարդարել է անտառ և այգի,
Դեղին և կարմիր ու նարնջի,
Թարմ նյութ տվել նկարչին,
Բանաստեղծին ու երգիչին:
Տեսնողները մի պահ բարանում, ապա
Ըզգաստանում են ու շնորհակալ լինում
Ամենազոր բնությունից:
Հովևանուշ աշնան այս եղանակը,
Կարծես արձակում է մոգական կայծեր
Ու շատացնում բանակը սիրահարների:
Դա էլ պատճառներից մեկն է, որ
Աշնանը տեղի են ունենում հարսանյաց
Հանդեսների ճնշող մեծամասնությունը:
Կազմակերպվում են նաև՝ Բերեք Տոն,
Հացի Տոն, Ծաղկի Տոն, նաև այլ խնճույքներ:
Ոսկու պես դեղին աշուն հայրենի,
Միշտ մնա առատ բերք ու բարիքով,
Եղիր գեղեցիկ ու ապրիր հավերժ:

Կյանքի Գարուն

Արաֆյա Բարոյան

Դուք գարուն եք կյանքի նման,
Որի սկիզբն ու մեջտեղը արդեն անցաք,
Քանի որ հասել եք խորը աշուն,
Միշտ էլ հիշեք ծաղկած գարուն:

Դաշտը ծլած իր սերմերով,
Ծառը ծաղկած ծաղիկներով,
Թռչունների հաղցր ծլվըլոցը,
Կուրախացնի ձեր անցն ու դարձը:

Դուք միայնակ ծաղիկներ շեկ,
Այլ մի ծաղկաբույլ եք ծաղկակոթին,
Ձեր հետ են ընտանիքը սիրելի,
Կյանքը ձեր դարձել է բերկրալի:

Երբ որ ծնվում են թոռը կամ ծոռը,
Դառնում եք կարծես նախկին ջահելը,
Եփում և թխում սեղանը բացվում,
Տանն ընդունում եք բազմաթիվ հյուրեր:

Մեր տարեցներ շատ սիրելի,
Բոլորդ եք անուշ և համակրելի,
Պինդ բռնեք դուք կյանքի թոկից,
Դուք չեք զրկվի ձեր թանգ կյանքից:

Բոլորիս վրա է Աստծու Աչքը,
Մեզ պահապան է մեր կենտրոնը,
Քաջ «Վիկտրի» նպատակն է միշտ,
Հոգալու մեզ՝ միայն լավն ու ճիշտ:

Թող կանգուն մնա մեր կենտրոնը,
Միշտ բաց մնան նրա դրռները:

Շնորհակալություն Բոլորին
Արաֆյա Բարոյան

Տոն Ծննդյան
Իմ Սիրելի Քույր Ռոզային

Արշալույսն է վաղ արթնացել,
Պայծառ գույնով, բույրով լցվել,
Ոպես չանցած պիտի վազեմ,
Իմ հույրիկին փարվեմ գրկեմ:

Լավ ու բնիուշ հույր իմ բարի,
Ի՞նչ անուշ ես, ի՞նչ սիրելի,
Յուրահատուկ, անկրկնելի:
Քույրիկ ջան, դեռ նույնն է տեսիդ,

Գեղեցիկ է չի՛ թառամել,
Դեռ հասակդ ծաղիկ է, Ռոզա սիրելիս,
Դու աննման ես, գեղեցիկ, մեր բոլորին սիրալիր:
Որպես արև շողա՛, փայլի՛ր,

Թող ֆո հոգում գարուն լինի,
Բարի խոսիդ հարուստ լինի,
Սահուն ժամերդ ուրախ ու անուշ լինի:

Հավաքվել ենք ծնունդդ նշենք, բարի մաղթանքով քեզ շնորհավորենք: Շնորհավոր ասենք ու գովդ գովենք, քեզ ուրախ ծնունդ, սիրելի հույրիկ, լինես հաջողակ և միշտ հաղթական, սեր ու հարգանքով, հույս ու հավատով առողջ ու խաղաղ, ուրախ և երջանիկ կյանքով, կանաչ ճանապարհ, կապույտ երկինք: Աստղերով լի երջանիկ օրեր, լինես միշտ փայլուն մեր կողքին կանգուն:

Քեզ սիրող ու հարգող ֆո ավագ հույր՝
Սրբուհի Թուրչինյան

Հարգարժան Հայրեր
Շնորհավոր Ձեր Տոնը

Հարգարժան հայրեր շնորհավոր Ձեր տոնը՝ բազմաչարչար հայրերի տոնը, սրտանց ցանկանում ենք Ձեզ առողջ, երջանիկ օրեր, Ձեր ընտանիքում թող միշտ ուրախություն տիրի, թող աշխարհում տիրի խաղաղությունը, մարդիկ լինեն լավատես, ընտանիքներում հայրերը լինեն հենարան իրենց զավակներին, օրինակ ծառայեն հավատարիմ մնալ հայրական ավանդություններով: Հայրերը տան շառավիղն են, ինչպես ասում են՝ մայրը տան լուսաբացն է, տան արևը, այնպես էլ պիտի ասենք, հայրն էլ՝ դրսի պատն է, տան չորս սյուները: Լինելով հայրերի օրը՝ տոնը, շնորհավորենք մայրերին, որոնք ծնում են տղաներ, ապագայի հայրեր: Ուրեմն հայր և մայր հասկացողությունը մի միավոր է, գալիս է երկուսի միասնությունը՝ ընտանիք: Սիրելիներս ՀԱՅՐ կոչվածը մեծություն է, եկեք, պահենք, պահպանենք նրանց, առանց նրանց տունը կմնա առանց կտուրի, եկեք ոգևորենք հայրերին, չկա տղամարդուն ոգ-որող մեծ ուժ ման կնոջ բաջալերանքը:

Շնորհավորում եմ ծննդյանդ օրը, ցանկությունս է, որ լինեք առողջ, լավատես, թող Ձեր երազները կատարվեն, թող այս օրվանից Ձեր ցավերը հեռանան, կարոտալի Ձեր հուշերի հազարավոր աստղերը փայլատակեն: Թող այսօրվանից Ձեր հոգսերի օվկիանոսները խաղաղվեն, Ձեր երազների աղբյուրները կարկաչեն, ապրեք երջանիկ Ձեր զավակներով, Ձեր թոռներով և հարազատներով, թող խաղաղությունը հավերժի ոչ հրաշքով այլ շուտով, ես ցանկանում եմ երկար կյանք և հաճախեք այս գեղեցիկ «Վիկտրի» առողջական կենտրոնը:

Ձեզ շատ հարգող՝
Անժելա Կիտիկյան
06-15-2014

Նշան Պաղտասարեան

Յիշողութիւններ

Գիրքս նուիրում եմ հանգուցեալ կնոջս՝
Վարդուհի Պաղտասարեան (Վարդանեան)

Զաւակներուս՝
Յովհաննէս - Լինդա
Յարութիւն - Մանուշակ
Տիգրանուհի - (Աղջկաս)

Թոռներուս՝
Վարուժան
Կայծակ
Վարդուհի
Վանի

Նշան Պաղտասարեան

Յիշողութիւններ

Համակարգչային շարուածի
և Խմբագրութեամբ՝
Ռ. Կորիւնի
Գլենդէլ, Լոս Անջելէս
2015

Գիրքը տպագրուած է՝
Alik Printing, Inc.
565 W. Glenoaks Blvd.
Glendale, CA 91202
Phone: 1-818-409-9191
www.alikprinting.com
info@alikprinting.com

Տպաճնակը՝
100

Հեղինակի Հասցէն՝
601 Palm Drive #207
Glendale, California 91202

Այս գիրքը հովանաւորեց՝
Victory Adult Day Health Care Center
1745 Victory Blvd.
Glendale, CA 91201

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

	Է.Ջ
Յառաջաբանի փոխարէն	3
Վարդուհիի յիշատակին	5
Հայաստան գացիմ մեռոն օրհնութեան	7
Հօր պատուէրը իր զաւակին	9
Տարեդարձ	10
Ֆետային	11
Կոմիտաս երգչախմբի ղեկավար՝ պրն. Կարապետ...	13
Մայիս 28	15
Օտարութիւն	20
Ընկերոջ	21
Ընդհանուր ժողով	22
Հ.Ե.Ե.Միութեան եօթանասուն ամեակի առթիւ	23
Հոկտեմբերի մէկ	24
Հայութիւն	25
Երազ	27
Մեր տան ծառը	29
Գնահատանիմ – ճնշադատանիմ	30
Ջինադրօշ	32
Նշանտուխ	33
Խելագար կինը	35
Անդրանիկ Փաշան	37

Պրն. Ռաֆֆիի ամուսնութեան առիթով 38
Երկու Ջոջեր 39
Սարի աղջիկ 40
Խաշը 41
Պանդուխտ 43
Դաշտապտոյտ 44
Ազգային իշխանութեան ընտրութիւն 46
Հ.Մ.Ը.Մ.-ի ութսուն ամեակի առթիւ 49
Իրաւի Հ.Մ.Ը.Մ.-ի յիսունամեակին 50
Սարդարապատ 52
Հ.Մ.Ը.Մ.-ի մարզահանդէսին 53
Երազին 55
Նոր տարի 57
Փետրուարեան ապստամբութիւն 58
Փետրուար տասնուք 60
Մայրերու տօնի առիթով 61
Մեր սիրելի սկաուտներ հայոց զաւակներ 62
Եկուր ընկեր ձեռ-ձեռի տանիմ 64
Կաղանդ պապան 65
Ծերութիւն 67
Գրէ՛ ով գրիչ որքան կարող ես 68
Դրօշ եռագոյն 69
Տարեդարձ 71
Բողոք Աստուծոյ 72
Հ.Ե.Ե. միութեան եօթանասունը... 74
Նորաշէնի մարզադաշտ 76
Քալէ դէպ առաջ ալ ետ մի՛ նայիր 77
Ութ տարեկան մեր կեդրոնը 78

Պրն. Պերճ Կարապետեանի մօր մահուան... 80
Մեր սիրելի Սուզի, ո՛վ դու հայուհի 82
Ուխտագնացութիւն 83
Հաստատուն բայլի տարիներ... 84
Կեդրոնի իններորդ տարեդարձի... 86
Կեդրոն մը ունինք աւուրը «Վիկթրի» 88
Ջօճ մայրերուն 90
Հարսանիք 92
Յովհաննէս Թումանեանի 141 ամեակի առիթով 94
Իմ սիրած եարին 95
Սիրոյ տաս պատուէրները 96
Կեդրոնի տասներկրորդ տարեդարձը 97
Եկաւ նոր տարին 99
Տարեդարձ 101
Պատուարժան վարչութիւն «Վիկթրի»... 102
Ջօճ տասնչորս ամեակին 104
Յարգելի տիկ.Էլմիրա Կուլտուխչեան 106
Սիրելի Էմմա 107
Թերեզա Մարգարեան հրաշք տղայ 108
Բարի, ապառաժ մարդ 109
Արտագաղթ 110
Սէրը սուրբ է 112
Ծերութիւն 113
Ոսկի աշուն հայրենի 114
Կեանքի գարուն 115
Տօն ծննդեան՝ իմ սիրելի հոյր Ռոզային 117
Յարգարժան հայրեր՝ շնորհաւոր ձեր տօնը 118

Նշան Պաղտասարեան

Յիշողութիւններ